

cura. non sine cura et sollicitudine. fausto omine. felici augurio. Ad ignes. ad sacrificia que in nuptijs iunoni hymeneoq; ac veneri celebrabantur.

C Raphaelis regij in decimum metamorphoseos Ouidij librum in enarrationes.

Inde per immensum. totum hunc librum vnde cunctis partibus orphei gestis carminibusq; tra dicitur/ poeta: vt ab instituto non discedat. variasq; transfiguratos exponat. nam orpheus apollinis vel vt alij scribunt/ eagri fluuio callio pes muse filius: scierit ac cantus suauitate mortales omnes superasse/

Ad videt hęc lucem, q̄ non ego punior ipsa,
 Consilium, monitūq; tuum est, miserere duarū,
 Auxilioq; iuuua, lachrymę sunt verba secutę.
 Trifida dea est mouisse suas, et mouerat aras,
 Et templi tremuere fores, imitataq; lunam,
 Cornua fulserūt, crepuitq; sonabile sistrum,
 Non secura quidem, fausto tñ omine leta,
 Mater abijt tēplo, sequitur comes Ipbis eūtem,
 Quam solita est matore gradu, nec cādor in ore
 Permanet, et vires augētur, et acrior ipse est
 Cultus, et incōptis breuior mēsurā capillis,
 Plusq; vigoris adest habuit q̄ femina: nam, que
 Femina nup̄ cras, puer es, date munera tēplis,
 Nec timida gaudete fide, dāt munera tēplis,
 Addūt et titulum, titulus breue carmen habebat:
 Vota puer soluit, que femina vouerat Ipbis.
 Postera lux radijs totum patefecerat orbem,
 Eum venus et Juno sociusq; hymeneus ad ignes
 Conueniūt, potiturq; sua puer Ipbis Jantbe.
C P. Ouidij naso. metamor. liber decimus.

Inde per immensum croceo vela
 tus amictu
 Etbera digreditur, ciconūq; hymeneus ad oras

Tendit, et orpbeja nequicq; voce vocatur,
 Affuit ille quidem, sed nec solēnia verba,
 Nec letos vultus, nec felix attulit omen,

mam producit. que a grecis per ei scribitur. Nequicq; frustra. neq; enim felices ille nuptie fuerunt, Sed nec solēnia verba: qualia hec essent. fauste felicesq; he sunt nuptie.

vt alij scribunt/ eagri fluuio callio pes muse filius: scierit ac cantus suauitate mortales omnes superasse/ citharę ad similitudinem testudinis a mercurio pfectas/ donoq; apollini dataz/ a pre acceptis: cuius modulatio non hoies solum s; feras siluasq; ac saxa mota fuisse. is em̄ vt scribit Diod. doctrie dedit/ cūtheologie opam impendisset/ in egyptū transijt/ plurimarū q; ibi rex pcepta scientię/grecoz doctissimū, tum in deoz certionis, tuz in theologia, tuz i poematis carūq; est habitus. nauigauit insup cum argonautis/ oboz vxoris amorem ad inferos cū descēdisset/ a pserpina suauitate cātus allecra ipetrauit/ vt defunctā vxorez ab inferis excitaret. nā eurydice quā ifausto omine sibi copularat/ dum p prata simul cū alijs nymphis vagaret/ a serpēte pculsa in terręstatoz dolore mouēs affectit maritum: vt nō satis esse vixerit lugere: s; ad inferos quoq; ad eā repetēdam descēdere nihil dubitauit. eo igitur cum puenisset tñ carminis suauitate effecit/ vxorem a plutone ea acciperē cōditio ne: ne illam prius q̄ ad supos reuersus esset respiceret: sed orpheus verit? ne vxor sequeretur, cuz iam fere ad superos puenisset/ eā respexit: q̄ illico ad inferos retracta: orpheus in maximis cruciatibus reliquit. qui cum desperaret se itez ea potiri posse/ oēs asp̄natus mulieres s; p̄muisq; apud thraces pueroz amoribus indulgisse: id x̄o egre ferentes thracie mulieres/ sacra bacchi celebrātes illum cithara canentem ferass; mulcentem/ discerpserunt, cuius caput vna cum cithara in hebruz p̄iectum: cum le sbuz vsq; peruenisset: idq; serpens laniare vellet/ in saxū ab apolline dicitur fuisse transformatum. Ad oras ciconū. cicones populi sunt thracie iuxta ebrum fluuium habitantes. Et orpbea voce adiectiuum est orpbea. vnde etiam penultio

Orphei
nuptie;

Orpheus
ad inferos;

Orphei et cicones nuptie;

Usq; semper. Rhodopei vates.
 orpheus poeta thracius cuius hymni
 in plerosq; deorum etiam num ex-
 tant. rhodope autem mons est thra-
 cie altissimus. **Tenaria porta**, te-
 narus lachonie promontorium est in
 quo specus esse dicitur per quem ad infe-
 ros descendit. **Perseus leues ppos**,
 corpus careret. **Persephonen**
 proserpinam. **Ambiarum dominus**,
 plutonem. **Positi**, hac oratione or-
 pheus persuadere conatur pluto-
 ni atque proserpine ut sibi erudice
 vxore restituerent. ac per aliquot ad-
 huc annos viuere apud superos
 permitterent. **Mundi positi sub terra**
 periphraasis est inferorum. **opa-
 ca tartara**, obscura tenebrosa. est
 enim tartarus inferorum locus pro-
 fundissimus. **Medusei monstrum**, cer-
 beri canis inferorum tricipitis: qui ut
 medea per capillis ita per pilis cor-
 lubios ac serpentes habet. merito au-
 tem se excusat orpheus ne ut hercu-
 les credatur ad extrahendum cer-
 berum illuc descendisse. **Auguroz**
 coniectoz signis colligo. auguroz
 sunt et auguro in eadem significatio-
 ne dicimus. **eteris rapine**, nam
 pluto proserpine amore captus eam
 rapuit. **Per chaos hoc ingens**, per
 has immensas tenebras. **eteri-
 te**, resoluite. ut ad vitam possit re-
 dire. **Omnia debent vobis**, omnia
 inquit ad vos venire necesse est.
Longissima regna, utpote que nun-
 quam sunt fines habitura. **peregerit**,
 compleuerit. **juris vestri**, pote-
 statis et ditionis vestre. **pro mu-
 nere poscimus vsu** ut euridice
 uti fructus possit. **Quod si fata ne-
 gant veniam**, sed si inquit fata mi-
 hi beneficium pro vxore petiti ne-
 gauerint: decreui nolle ad super-
 ros redire. **veniam**, beneficium. in-
 terdum venia pro pace ponit. **ur-
 gilius**, luncti nam lecti nauibus
 sbant orantes veniam. **eterum** que
 peccarunt veniam petere proprie
 dicitur: cum ut sibi parcat orant
 aut certe mortis loco vxoris sub-
 stitit: ut verbum sit venia non appel-
 latio. **Alia dicentem**, quanta fue-
 rit vis orphoei orationis facile hinc
 colligitur: que inferos omnes lachry-
 mas emittere coegit. **neruosas**
 atbare chordas pulsantem. **Nec**
tantalus vndas captauit refugia,
 tantalus paphlagonie rex fuit re-
 giouis. fertilitate ditissimus: que me

Fax que quam tenuit lachrymoso stridula fumo
Usq; fuit, nullosque inuenit motibus ignes.
Exitus hospitio grauior, nam nupta per verbas
Dum noua natadum turba comitata vagatur,
Occidit in talum serpentis dentem recepto.
Qua satis ad superas postquam rhodopeus auras
Defleuit vates, ne non tentaret et umbras,
Ad stiga tenaria est ausus descendere porta,
Perque leues proserpine, simulacraque sancta sepulcro
Persephonen adiit, in amenaque regna tenentem
Ambiarum dominum, pulsisque ad carmina neruis,
Sic ait: oro positi sub terra numina mundi,
In quem decidimus quicquid mortale creamur,
Si licet, et falsi positus ambagibus oris
Tera loqui simitis, non huc ut opaca viderem
Tartara descendere, nec ut villosa colubris
Lerna medusei vincirem guttura monstrum.
Causa vique est coniuncta, in qua calcata venenum
Clipera diffudit, crescenteque abstulit annos.
Posse pati volui, nec me tentasse negabo,
Elicit amor, supra deus hic bene notus in ora est.
An sit et hic dubito, sed et hic tamen auguro esse,
Famaque si veteris non est mentita rapine,
Glos que iuncta amor, pro ego si loca plena timoris,
Per chaos hoc ingens, vastique silentia regni,
Euridices oro properata retextite fata.
Omnia debentur vobis, paulumque morati
Serius aut citius sedem properamus ad vnam,
Tendimus huc omnes, hec est domus ultima, vosque
Humani generis longissima regna tenetis,
Hec que cum iustos matura peregerit annos,
Juris erit vestri, pro munere poscimus vsu.

Orpheus ad inferos descendit

Ora Orphoei apud Inferos

Quod si
 Nolle re
 Lalia di
 Erant
 Captam
 Nec cap
 Bolus
 Tunc p
 Eumeni
 Sustine
 Euridic
 Inter,
 Wang
 Ne se
 Eri
 Carp
 Ardi
 Nec
 Wic
 Flet
 Bra
 Nil n
 Jam
 Augu
 Supre
 Accip
 Non al
 q tri
 Lalia
 Quia
 Quia
 Olenus
 in lap

Quod si fata negant veniā pro contuge, certum
Nolle redire mihi, leto gaudente duoz.

Lalia dicentem, nervosq; ad verba mouentem,
Erangues flebant aīe, nec tantalus vndam
Captavit refugam, stupuitq; Ixionis orbis,
Nec carpere iecur volucres, vniſq; vacarunt
Belides, inq; tuo sedisti siſyphe saxo.
Tunc primū lachrymis victarū carmine fama ē
Eumenidū maduisse genas, nec regia coniunt
Sustinet oranti, nec qui regit ima, negare,
Eurydicenq; vocant, vmbraſ erat illa recētes
Inter, z incessit passu de vulnere tardo.
Hanc, simul z legē rodopei? accipit orpheus,
Ne flectat retro sua lumina, donec auernas
Exierit valles, aut irrita dona futura,
Carpitur accliuſ per muta ſilentia trames
Arduus, obſcurus, caligine denſus opaca.
Nec procul abfuerāt telluris margine ſumme,
Vic ne deficeret metuens, auiduſq; videndi,
Flexit amans oculos, z ptinus illa relapſa eſt,
Brachiaq; intendēs, prēdiq; z prēdere captās,
Nil niſi cēdentes inſelix arripit auras.
Jamq; iterū moriens, nō eſt de cōiuge quicq;
Queſta ſuo, quid em̄ niſi ſe quereret amatam?
Supremūq; vale, quod iam vit auribus ille
Acciperet, dixit, reuolutaq; ruruſ eodem eſt.
Non aliter ſtupuit gemina nece cōiugis orphe?
q; tria qui timiduſ medio portante catenas/
Colla cantuſ vidit, quē nō pauor ante reliq̄t,
Quā natura prior, saxo per corpus oboorto,
Autq; in ſe traxit crimen, voluitq; videri
Olenus eſſe nocens, tuq; o conſiſa figura

Olenus et lethea
in lapides —

ſa deoz dignatus iouis arcana, p
didit mortalibus. quare ad infe
ros detruſus z inter aq̄s ori ala
bētes ſitit, nec pēdentib? pomis
famē expellere pōt. cuz em̄ ea ca
prare vult a v̄to (vt ſcribit hōs
mer?) diſſipant. Captavit. cape
re curavit. Stupuitq; ixionis or
bis. ixion pblegie vel vt qdā ſcri
būt: anthionis z melanth? ſili? cū
tunonē de ſtupro interpellaret.
ſiue (vt Dōme. ait) latonā: ad in
feros dānar? rota aſſidue circūa
giē. Stupuit. imobilis p̄māſit vt
orpheti carmina audiret. Orbis.
rota. Nec carpere iecur volucres
tity ſubaudiāt. nā titius iouis ſi
li? z belare q̄ terre alūnus dr. qm̄
a matre ſub ſpecu metu ſunonis
fuit educat? cū latonā vſolare tē
taſſet: i nouē iugera diſtēt? iecore
ſuo vultures aſſidue paſcere nar
raſ. Am̄iſq; vacarūt belides. be
li neptes. he. xō vanat filie fuere
q̄n̄ q̄ginta q̄ toridē patriules eol
dēq; maritos egypti filioſ iuſſu
vanat p̄riſ ſuū queq; p̄ter vnam
hypermeſtrā q̄ linco pep̄cit: p̄ri
ma nocte iteremerūt. vñ ad infe
ros detruſe cribis aquā haurire
ſingunt. hac aut fabula lucretiuſ
amore captos ſignificari putat. q̄
in re leuiſſima diu laborāt. Haca
rūt. ceſſarūt abyvniſ geſtādū. In
q; tuo ſediſti ſiſypheſaxo. ſiſyphe?
eoli ſili? cū iſtūmū iſſetaret ad iſe
ros truſus ſaxū in mōt? cacumē
voluere cogit qd̄ ſp̄ i vallē deuol
uiſ: q̄ ambitioſi ſignificāt: q̄ quib?
ferāt repulſa; ab abiēdis tñ ma
giſtratib? nō deſiſtūt. Eumenidū
furiarū. Nec regia diuix. p̄ſerpi
na. Nec q̄ regit ima. p̄phraſiſ ē
plutonis. Ambraſ inter. anastro
phe ē. Carpit accliuſ. p̄ tramitē
arduū orpheuſ ab infer. ad ſupe
ros aſcēdit. Nec p̄cul. nec longe.
Margine. extremitate. Summe
telluris. ſup̄ne terrē. Vic ne defi
ceret metuēs. tūc inq̄ timens or
phe? ne eurydice ſe deſereret ad
eā oculos cōuertit. Quā tria q̄ tri
nidus. q̄s nā hic fuerit niſi q̄ me
legiſſe memini. Quisq; aut ſuit
cū cerberū ab hercule ad ſuperos
tractū vidit: tanto affect? eſt
tremore vt in ſaxū fuerit conuer
ſus. Medio. collo ſubaudiāt. naz
e trib? cerberi ceruicib? media ca
tenis fuerat. ligata. Quisq; in ſe

Olenus
 et
 letbea
 in
 la
 pides.

traxit crimē. olenus quidā letbeaz
 dixit vxorē eximia pulchritudie
 adeo superbā vt se deabus pfer
 ret, ceterū deē iratē cū de letbea
 supplicū sumere vellent: olenus
 culpā vxoris in se transferre au
 sus: vna cū illa in lapidē, fuit con
 uersus. Humida idē fontib⁹ abū
 dans. idā pbrigia multis fontib⁹
 irrigat. In ripa. stigris paludis.
 Lererts sine munere, sine vilo ci
 bo. Pulsumq; aqlonibus hemū.
 mōs est thracie hemus boree ob
 noxi⁹. Annū pl. equo. hoc est pi
 scibus terminatū. nā pisces zodi
 aci vltimum obtinēt locū annūq;
 termināt. significat igit tres an
 nos trāsiuisse post curydices mor
 tē qbus orpheus nullā tetigerat
 mulierē. Auctoz trāsferre. pstrus
 ctio est greca. trāsferēdi em lati
 ne diceret. Collis erat. locum de
 scribit vbi canēs orpheus a bac
 chis fuit discerpt⁹. Dns genitus
 vates. orphe⁹ apollinis et callio
 pes muse fili⁹. Loco. in locū. Eur.
 Et clamor celo. Chaonis arbor.
 quercū dicit. nā quere⁹ arbor est
 glādifera q in chaonia epyri re
 gione a chaone dicta, copiose pro
 uenit. vñ in pmo geor. Eur. Si
 vno munere tellus Chaoniā pin
 guē glandē mutauit arista. Lhaō
 ar frater fuisse heleni scribit: quē
 cū helen⁹ ipse p iprudētā occidit
 fer, regionē cui ipebat chaoniā
 ab illi⁹ noie vocauit, cū ātea mo
 lossia appellaret. vñ Eur. Morte
 neoptolemi regnoz reddita ces
 sit. Pars heleno: q chaonios co
 gnōie cāpos. Lhaoniāq; oēm tro
 iano a chaone dixit. Plinius aut
 chaoniā a chaonib⁹ pplis denoia
 tā eē scribit. Mō nem⁹ heliadum
 ppli in quas sorores phætoris
 cōuersas fuisse in scdo volumine
 poeta narrauit. heliadū, solis fi
 liaz. helios em sol⁹ dicit. Esculus ar
 bor est glādifera iouē dicata. Et i
 nuba laurus: virgo. daphne emz
 quā in lanū cōuersaz legit⁹ nū
 q nubere voluit. Enodis abies.
 sine nodis. Et platan⁹ genialis.
 genio ac volūptati dicata. folijs
 em estate solē auertit/byeme no
 admittit. vt Plin. scribit. Acerq;
 acer arbor ē varijs distincta colo
 rib⁹. vñ acerne mēse post citreas
 in p̄cio apō p̄scos fuisse scribunt.
 Amucole salices. iuxta fluuios
 nascētes. salix aut arbor ē notior

Infelix letbea tua, iunctissima quondam
 Corpora, nūc lapides quos humida sustinet Idē.
 Orantem frustra q̄ iterum transire volentem
 Portitor arguerat, septem tamen ille diebus
 Squalidus in ripa cereris sine munere sedit,
 Eura dolorq; animi lachrymq; alimenta fuere.
 Esse deos heredi crudeles quęstus, in altam
 Se recipit rhodopē, pulsumq; aqlonibus hemū,
 Tertius equoreis, inclusum piscibus annum
 Finierat titan, omnemq; refugerat orpheus
 Femineam venerē, seu q̄ male cesserat illi,
 Siue fidē dederat, multas tamen ardor habebat
 Jungere se vati, multę doluere repulsę.
 Ille etiam thracum populis fuit auctoz amorem
 In teneros transferre mares, citraq; iuuentā
 Etatis breue ver, et primos carpere flores.
 Collis erat, collemq; super plenissima campi
 Area, quā viridem faciebant graminis herbe,
 Umbra loco deerat: qua postq̄ parte resedit
 Dns genitus vates, et filia sonantia mouit,
 Umbra loco venit, non chaonis abfuit arbor,
 Non nemus heliadū, nō frondibus esculus⁹ altis,
 Nec tilię molles, nec fagus, et innuba laurus,
 Et coryli fragiles, et fraxinus vtilis bastis,
 Enodisq; abies, curuataq; glandibus Ilex,
 Et platanus genialis, acerq; coloribus impar,
 Amnicoleq; simul salices, et aquatica lotos,
 Perpetuoq; virens burus, tenuesq; myrice,
 Et bicolor myrtus, et baccis cerula ficus.
 Vos quoq; flexibiles hedere venistis, et vna
 Pampineę vites, et amictę vitibus vlmī,

Omnia, & picee, pomosq; onerata rubenti
 Arbutus, & lente victoris premia palme,
 Et succinta comas birsutaq; vertice pinus
 Brata deum matris, si quidē cybelius atys
 Exiit bac hominem, truncoq; induruit illo.
 Affuit huic turbe metas imitata cupressus,
 Nunc arbor, puer ante deo dilectus ab illo,
 Qui citbarā neruis, & nerui temperat arcum,
 Manq; sacer, nymphis carthea tenentibus arua,
 Ingens ceruus erat, lateq; patentibus altis
 Ipse suo capiti prebebat cornibus umbras,
 Cornua fulgebant auro, demissaq; in harmos
 Pendebant tereti gemmata monilia collo,
 Bulla super frontem, paruis argentea loris
 Clincta mouebatur, pariliq; etate nitebant
 Auribus e geminis circū caua tempora bacce,
 Itq; metu vacuus, naturaliq; pauore
 Deposito/celebrare domos/mulcedaq; colla
 Quilibet ignotis manibus prebere solebat,
 Sed tamen ante alios eeg pulcherrime gentis
 Bratus erat, cyparissē tibi, tu pabula ceruū
 Ad noua, tu liquidū ducebas fontis ad vndas,
 Tu modo tecebas varios per cornua flores,
 Nunc eques in tergo, residens/buc lectus & illuc
 Sollia purpureis frenabas ora capistris.
 Estus erat, mediusq; dies, solisq; vapore
 Concaua littorei feruebant brachia cancri,
 Fessus in herbosa posuit sua corpora terra
 Ceruus, & arborea frigus ducebat ab umbra:
 Hunc puer imprudens iaculo cyparissus acuto
 Fixit, et vt seuo mortentem vulnere vidit,

q; vt hoc loco sit describēda. Et a
 q̄rica lotos. arbor est lotos locis
 hūdis gaudēs. vñ & aq̄rica voca
 tur a poeta. ea fert suauissimum
 fructū i africa p̄ferri. vñ lotopha
 gi ppli fuerūt denotari. est et los
 tos herba quā iter p̄mas deoz vo
 luprati nasci homer⁹ ait. Lenus
esq; myrice. hūiles nō multū cres
centes. vñ & Air. in buc. hūiles mi
ricas appellat. Et bicolor: myrr⁹
arbor ē myrr⁹ veneri dicata. Hac
etiam maturas ficos baccas vocat
poeta. Pāpinee vites. pāpinis &
folijs onerate. Omnia & picee. ar
bores sunt mōrane orn⁹ & picea
sane horn⁹ cū aspiratōe hui⁹ anī
itelligit. Arbut⁹ arboris est spēs
arbut⁹ haud valde crescēs. Po-
mo rubētī. pomis rubicūdis. Et
lēte palme. flexibile. Victor. pre
mia dicitur q̄ victores palma coro
nant. palme ei nūq̄ oneri cedūt:
vt q̄ vincūt hostib⁹ cedere nō vidē
tur. Et succinta comas. succintas
& altas hūis comas & frōdes. naz
pin⁹ solū i v̄tice frōdes emittit.
Brata deū m̄ri. cybele. St q̄dē cy
beli⁹ arys arys eximta pulchrytu
dīe puerū deoz n̄r (vt i fasti scri
bit poeta) sibi casto deuixit amo
re. iussitq; vt cast⁹ viuere/ suaq;
tēpla tuere. at ille mādatoꝝ ime
mo: scū sagaride n̄pha coitit. q̄
re i furtas actus/ se ipse p̄mū & p̄a
strauit. deide cū se inficerē velle/
in pinū arborē fuit cōmutat⁹. Af
fuit huic turbe. cyparissus puer
fuit formosissim⁹ apollini q̄c. cū
ceruū quē i d̄licijs hēbat imprudēs
occidisset/ tāto ē affect⁹ dolore: vt
cū mori oīno velle/ i arborē cup̄s
sum ab apollie fuerit cōmutat⁹.
Metas iussit. metarū silis q̄ vt cu
p̄li i acutū redūt. Ab illo deo. ab
apolline. nā apollo cū citbarat ar
cu pigebat Larchea arua sic q̄dē
scribit: s; carthea cū th aspirato
legēdū videt. nā carthea vna ē ex
q̄tuor vrbib⁹ cee isule. i q̄ nar⁹ ē
cyparissus. p̄ncipale aut. p̄ derius
tuo positū ē. Hē mata mo. torq;
gēmis ornati. Hac. he. margarite
vntonef. Lee get. cca isula ē egei
vnde ce⁹ deriuat. Quālibz ignoz
quālibet incognit⁹. Solisq; vapo
re. s; solē in cācro fuisse: quo tē
pore maximi excitant estus. Fri
gus ducebat. trabeat. capiebat.

horng

Atys i pt
num.Cypariss⁹
in cup̄sus

Liber

Pro materiaq; pro qualitate rei perditte doleret. Egesto sanguine. exausto. emissio. Sumptoque ri-
goze. accepta durticie. Sidereum celū sideribus ornatus. Lugebisq; alios. hoc ex romana consueta

plectz
Pblegret campi

Uelle mori statuit: que non solatia pbebus
Dixit, et ut leuiter p materiaq; doleret
Admonuit, gemit ille tamen, munusq; supmum
Hoc petit a superis, ut tpe lugeat omni.
Iaq; per immesos egesto sanguine fletus,
In viridem verti ceperunt membra colorem,
Et modo, qui niuea pedebant fronte capilli,
Horrida cesaries fieri, sumptoque rigore
Sidereum gracili spectare cacumine celum,
Ingemuit, tristisq; deus lugebere nobis,
Lugebisq; alios, aderisq; dolentibus, inquit.
Tale nemus vates attraxerat, inq; ferax
Concilio medius, turba volucrumq; sedebat,
Ut satis impulsas tetant pollite chordas,
Et sensit varios, quis diuersa sonaret,
Eo cordare modos, hoc vocem carmine mouit.

Ab Ioue musa pares (cedunt Iouis oia regno)
Carmina nra moue. Iouis est mihi sepe ptas
Dicta, prius cecini plectro grauiore gigates
Sparsaq; pblegretis victricia fulmina capis:
Nunc opus est leuiore lyra, puerosq; canamus
Dilectos superis, inconcessisq; puellas
Ignibus attonitas meruisse libidine penam.
Rex superz pbrigiū quoddam ganymedis amore
Arsit, et inuictum est aliquid, qd Jupiter esse
Quam qd erat mallet, nulla tñ alite verti
Dignatur, nisi que portat sua fulmina terre.
Nec mora, percussio medacibus aere penis
Arripit Iliaden, qui nunc quoq; pocula miscet,
Imutaq; Ioui nectar Junone ministrat:
Te quoq; amyclide, posuisset in etbere pbebus,
Hiacynthus i florem.

Jupiter i aquilam
*Ganyme-
dis rapt?*

oia inquit iouis potētie subiectū
tur. est aut parēthesis cām conti-
nens cur ab ioue sit inchoādum.
Plectro grauiore. stilo grauiore.
quali bella describi solent. est aut
plectroz instm musicuz q̄ latine
pecten appellatur. quo choide p
cutiūtur. apo tu plectin. hoc est a
percutiēdo declinatuz. Gigātes.
gigātomachian. hoc est gigātum
pugnam. Pblegretis cāpis. vbi
fulminibus gigātes fuere cōfecti
Pblegret No campi et in thracia et
in campania et in thessalia fuisse
scribātur. Leuiore. lyra humilio-
ri stilo amoribus cōuenienti. In
concessis ignibus. nefandis amo-
ri. us. ea autēz oipheus canit in
multez oidiū atq; cōtemptuz.
Pbrigiū ganymedis. troiani. naz
ganymedes troisdardanzorum re-
gis fuit filius: qui admirāda pul-
chritudine iouem in sui amorem
pelleret, a quo in aquilam muta-
to raptusq; sibi mense minister
adhibitus perhibetur. quod qui-
dem idarco fingitur q̄ iupiter
aut per legionem ganymedez ra-
puit cutus insigne. erat; aquila.
aut nauis in qua fuit impositus
tutelam habuit in aq̄la figurataz
ut lacrat? exponit. Ibi si que por-
tat sua fulmina terre. p̄phrasia
est aquile. q̄ fulmina ioui submi-
nistrare dr. hoc autē idarco fingit-
ur q̄ sola ex autb? aq̄la fulmine
nō rāgitur. Iliades. ili nepotem.
Imuta tunone. cōtra volūtatem
uionis q̄ egre ferebat ganyme-
dem. ppter pulchritudinem rāro
pere a b ioue amari. Te quoq;
hiacynthus i florem.

*Orphei
carmē.*

Jupiter i aquilaz.

Tristia si spacium ponendi fata dedissent,
 Qua licet æternus tñ es, quotiensq; repellit
 Uer hyemen, pisciq; aries succedit aquoso,
 Tu totiens ozerts, viriditq; in cespite flores.
 Te meus ante oēs genitor dilexit, et orbe
 In medio positi caruerunt p̄side Delphi,
 Dum deus eurotan, immunitaq; frequentat
 Spartē, nec citbare, nec sunt in honore sagitte,
 Immemor ipse sui nō retia ferre recusat,
 Non tenuisse canes, nō per iuga mōtis iniqui
 Ire comes, lōgaq; alit assuetudine flāmas.
 Jamq; fere medius titan, venētis et actē
 Noctis erat, spacioq; pari distabat vtrinq;
 Corpora veste leuāt, et succo pinguis oliuę
 Splendescūt, latiq; ineunt certamina disci,
 Quē prius aerias libratū p̄bebus in auras
 Misit, et oppositas disiecit pondere nubes,
 Recidit in solidā longo post tpe terram
 Pondus, et exhibuit iunctā cum viribus artem.
 Protinus imprudēs actusq; cupidine lusus
 Tollere tenarides orbem p̄perabat, at illum
 Dura percussio subiecit in aere tellus
 In vultus iacinte tuos, expalluit eque
 Quā puer, ipse deus, collapsosq; excipit artus,
 Et modo te refouet, mō tristia vulnera siccāt,
 Nūc animā admotis fugientē sustinet herbis.
 Nil profunt artes, erat imedicabile vulnus.
 Ut si quis violas, riguoq; papauera in borto,
 Uliaq; infringat fuluis berentia virgis,
 Marcida demittāt subito caput illa grauatū,
 Nec se sustineāt, spectentq; cacumine terram:
 Sic vultus moriens facit, et defecta vigore

amyclide, hyacinthus puer fuit
 formosissimus ab apolline amas-
 tus: a quo cum forte disco in æ-
 rem facto sic percussus esset vt ve-
 uere non posset: in florem sui no-
 minis fuit conuersus. in quē etiā
 aiæ commutatus dicitur fuisse.
 Amyclide, pro amyclæe, patrony-
 micum posuit pro possessiuo. naz
 amyclæe vrbis est laconie hyacin-
 thi patria pueri adeo formosi. vt
 apollo illius amore caprus e celo
 descendere in terras sustinuerit
 in quo diutius pulchritudine ip-
 sius frui posset. Cum vero ludere
 disco cum illo cepisset apollo:
 discusq; in aerem factus in pueri
 caput recidisset ipsiusq; interfe-
 cisset in florem sui nominis volū-
 tate apollinis fuit cōmutatus.
 Deus genitor, apollo. nam apol-
 lino et calliope mure filium se ef-
 se orpheus ipse testatur. In im-
 medio orbe delphivrbis est phocidif
 apollinis oraculo clarissima: que
 ageographis in medio terrarum
 orbe esse perhibetur. Eurota, flu-
 uisus est laconie eurotas. Immu-
 nitam sparten, sine muris, virtus
 te enim non muris lacedemone
 vrbem suam tutabantur. Imme-
 mor ipse sui, sue diuinitat. Assue-
 tudine, consuetudine. Jamq; fere
 re medius titan, meridiē fuisse si-
 gnificat. Acte, preterite noctis.
 Atrinq; et a preterita et a ventēte
 nocte. Lati disci, nam discus et las-
 tus est et rotundus lapis quem in
 aerem facientes ise exercebant.
 Recidit in solidam longo post tē-
 pore, emphasis est qua intelligi-
 mus discum longe in aerem fuis-
 se factum. cito namq; in terram
 cecidisset: nisi in altum iactus fu-
 isset. Et exhibuit, ostendit. Artes
 nam ita emittēbatur vt in gyroz
 se voluens caderet in terras. Les-
 narides, tenarius hyacinthus la-
 con. a tenaro laconie promon-
 rio. Subiecit, sursum fecit. Eqs
 tantum. Erat imedicabile vul-
 nus causa cur nil artes prodes-
 sent. Ut si quis violas: facile
 defecerit hyacinthus pulchris si-
 militudinibus poeta ostendit.
 Defecta, derelicta.

Hyacinth⁹
in florem.

Oebalide hic q̄z patronymicum
 pro possessiuo positū est. nā oeba
 lia vrbs ē lachonie ab oebalo con
 ditore appellata. **Q̄d qm̄ fatali**
lege tenemur, nisi subaudiat. Et
 ficere nō possumz impfec̄? erit hic
 sensus. Dñi aut̄ cū natura sint im
 mortales: nulla rōne vitā depone
 re p̄nt. **Scripto**, strerz, nā in hya
 cintho flore. at. syllaba gemitū si
 gnificās bis inscripta videt. **La**
 metri q̄dā aliter sentiētes putan
 tesq̄ hya syllabas in hyacintho
 flore eē inscriptas: manifeste des
 cipiunt. **Fortissim⁹** heros. atax te
 lamoni⁹: vt in. xiiij. poeta narrat:
 in hyacinthū fuit conuersus. **fo**
lios legat eodē. nā in hyacinthi
 folijs: vt dixi: prima syllaba hui⁹
 nois eas: inscripta videt. **Erbia**.
 sic q̄dē fere legit. Sicq̄ legēdum
 eē q̄dā p̄cipit: s; apte fallunt. cū
 hya lre nullū gemitū p̄ se ferā. ee
 xō q̄ vor ē apte gemit⁹ significa
 tiua legēdū eē facile p̄deri: q̄
 nis oīa q̄ q̄dē nūbi videre p̄rigit
 exēplaria refragent. **Funestaq̄**
lra. luctuose lre q̄b⁹ in funeribus
 vtunt. **Ducta est**. scripta ē. nā lre
 dum scribunt duci p̄rie dicunt.
 Hinc aut̄ apte etiā colligit. ee. le
 gendū eē. lre ei est vor: q̄ etiā nuz
 in funerib⁹ ⁊ fletib⁹ vri solemus.
Hyacinthia. festa in honorem.
Hyacinthi pueri instuta. **Atsi for**
teroges. p̄ cōpatōez ondit orphe
 us pueros formosos ⁊ dñs placu
 ille: ⁊ maris ornamēto suis suis
 se ciuitatib⁹. puellas xō ⁊ et dñs
 per q̄ displicuisset maris suas vr
 bes dedecore affectisse. nā p̄peti
 des q̄dā venerez deā esse negare
 ausq̄ nō minore sunt odio ciuib⁹
 suis: q̄ ceraste q̄dā: q̄ i ara hospi
 tes imolabāt quos vt venus in iu
 uencos cōuertit: ita p̄petidas et
 sua corpa: prias p̄stituere coegit
 ⁊ in sara cōmutauit. **Secundam**
amatūta. **Amath⁹** vrbs ē cypri
 ere abundās: vñ ⁊ cyprius ip̄a a
 mathusia oliz fuit vocata est etiā
 vrbs lachonie. **Annua**. nutu as
 firmet tam illas velle genuisse q̄
 eos cerastaf: q̄ hospites imolādo
 maris sibi dedecori fuerūt. **And**
 etiā nomē traxere ceraste. **keras**
 vñ ceraste declinant cornu s; nā
 in frōte duo cornua habebāt: vñ
 ⁊ cyprius ip̄a cerastis a q̄busdā fu
 it appellata. **Iouis hospiti** zenis
 os a grecis appellat: q̄ hospitijs

Hyacin
thia

Propeti
des i sara
Leraste i
tauros

Ipsa sibi est oneri ceruicē, humeroq̄z recumbit.
 Zaberis oebalide prima fraudate inuenta,
 Pbebus ait, videoq̄z tuū mea carmina vulnus,
 Tu dolozes facinusq̄z meū, mea dextera leto
 Inscribenda tuo est, ego sum tibi funeris auctor:
 Que mea culpa tñ: nisi si, iussisse, vocari
 Culpa pōt: nisi culpa pōt ⁊ amasse vocari:
 Atq̄z vtinā pro te vitam/tecūq̄z liceret
 Reddere, quod qm̄ fatali lege tenemur,
 Sem̄p̄ eris mecū, memoriq̄z herēbis in ore,
 Te lyra pulsa manu, te carmina nostra sonabunt,
 Flosq̄z nouus scripto gemit⁹ imitabere nostros,
 Tempus ⁊ illud erit, quo se fortissimus heros
 Addat in hūc florē, folioq̄z legatur eodem.
 Talia dum vero memorant apollinis ore,
 Ecce cruoz/ q̄ fusus humi signauerat herbas/
 Desunt esse cruoz, tyriozq̄z nitentoz ostro
 Flos oritur, formāq̄z capit, quā lili a, si non
 Purpureus color his, argēteus eēt in illis.
 Nō satis h̄ p̄bebo ē (is ei fuit auctor honoris)
 Ipse suos gemit⁹ folijs inscribit, ⁊ e e
 Flos h; inscriptū, funestaq̄z littera ducta est.
 Nec genuisse pudet spartē hyacinthō, honozq̄z
 Durat in hoc eui, celebrādaq̄z more priorum
 Annua p̄relata redeūt hyacinthia pompa,
 At si forte roges secundā amatūta metallis,
 An genuisse velit p̄petidas, annuat eque
 Atq̄z illos gemino quondā quib⁹ aspera cornu
 Frons erat, vñ etiā nomen traxere ceraste,
 Ante fores hoz stabat Iouis hospitis ara
 Lugubris sceleris, quā si quis sanguine tinctam
 Aduena vidisset, mactatos crederet illic

hyacinthia
festa

prestit. vñ Uirg. Jupiter hospitib⁹. nam te dare iura loquunt. Lugubris sceleris. luctuosi sceleris
 quo hospites decepti necabant. Amarbusiacas bidētes. Lyprias oues. nā cyprus vt dixi: amathu
 sia etiā fuit appellata. Ophiusia arua. cypria. Alludit aut poeta ad piscū illū in insule nomē. Lera

Lactentes vitulos / amathusiacasq; bidentes,
 Vospes erat celsus, sacris offensa nefandis,
 Ipsa suas vrbes, ophiusiaq; arua parabat
 Deserere alma ven⁹, s; qd loca grata: qd vrbes
 Peccauere mee: qd dixi crimen in illis?

Cerastes i tauros.
 Exilio penā potius gens impia pendat
 Uel nece, vel si qd medū est mortisq; fugēq;
 Idq; quid esse pōt, nisi versē pēna figurē?
 Dum dubitat, quo: mutet eos, ad cornua vultum
 Flexit, et admonita est hęc illis posse relinqui,
 Brādiaq; in toruos trāsformat mēbra iuuēcos.

Propetides i papha.
 Sunt tñ obscenę venerē propetides ausē
 Esse negare deam, pro qua sua numinis ira,
 Corpora cū forma primę vulgasse ferunt.
 Etq; pudor cessit, sanguisq; induruit oris,
 In rigidū paruo silicē discrimine versē. *Pygmalio.*

Eburnea statua in virgine.
 Quas q; pygmalion, eū per crimina agentes
 Uiderat, offensus vitijs, que plurima menti
 Feminę natura dedit, sine cōiuge celebs,
 Uinebat, thalamiq; diu consorte carebat.
 Interea niueum mirā feliciter arte
 Sculpsit ebur, formāq; dedit, qua femina nasci
 Nulla pōt, operisq; sui cōcepit amorem,
 Uirginis est verę faciēs, quā viuere credas,
 Et si nō obstet reuerētia, velle moueri,
 Ars adeo latet, arte sua miratur, et haurit
 Pectore pygmalion simulati corpis ignes.
 Sepe manus operi tentantes admovent, an sit
 Corpus, an illud ebur, nec ad huc ebur cē fatetur,
 Oscula dat, reddiq; putat, loq; turq; tenetq;

stis nāq; etiā cognōiata fuit a ge
 nere quodā serpētis. vel q; mltā
 cornua hōc ē montū vertices ha
 beat. Ophiusia xō serpētina pos
 sum⁹ interpretari. Gens ipia. Lera
 starū. Fugeg. exiliy. Toros. tru
 ces. terribiles aspectu. Sūt tñ ob
scene. quis inq; cerastas in iuuē
 cos cōuertit ven⁹. ppetides tñ
 ausē sunt eā negare deā esse. Ob
scene. turpes. Vulgasse. pstituit
 se. Cessit recessit. pro quo. ppter
 quā rē. Huminis ira. vener⁹. indi
 gnatōe. Sanguisq; induruit oris.
 ita dur⁹ est fact⁹ vt nihil erubescē
 rēt. Paruo discrimine. pna dña.
 Lapidē nāq; statue videbant p
 petidib⁹ files. Uerse. fuerāt sub
 audiat. Quas q; pygmalio eū.
 Pygmalion qdā flagitij ppeti
 dū offensus vitā celibem exigere
 decreuit. s; ex ebore xginis simu
 lacru adeo fabre effinxit. vt pin
 de atq; si viua eēt illi⁹ amore car
 peret. Quare venerē orauit: vt si
 bi talē pcederet vxorē. Gen⁹ autē
 plusq; petebat: effectit. Itā statue
 illi: quā in lecto pygmalion collo
 cauerat: aiām inspirauit: nubilē
 q; etarē donauit. ex insperato ig⁹
 pygmalion voti cōpos fact⁹ ex ea
 paphū sustulit: a quo et insula et
 vrbs paphos fuit appellata. St
ne cōiuge celebs. alterū ex altero
 pendet. q; em vxore caret celebs
 viuit, et q; celibē ducit vitā: vxores
 nō h; celebs autē s; quasi celestes
 vitā agens. Thalami cōsorte vxo
re. Qua femina nasci nulla pōt.
Pulcherrimā fuisse illā statuā in
telligim⁹ vt que ne a natura qdē
 posset superari. Et si nō obstet re
uerētia. Acute eleganterq; hoc dī
 cū est, nā virgines bñ educate p
 pudore in viroz cōspectu vix au
 dent se mouere. Ea igitur statua
nō q; eburnea eēt: s; pudore quō
 dā virgibus insito immobilis
 videbatur. Ars adeo latet: vt vi
 ua videretur: non ex ebore confe
 cta. Arte sua miratur. statuā sub
 audiam⁹. Simulati corpis. in
 similitudinē virgines eēt. Hęc
adhuc ebur eēt fatetur. quāuis tā
 gar statuā eburneamq; esse senti
 arsi tñ eburneam esse persuas
 dere nō pōt: adeo viua videbat.

Eburnea
 statua in
 virgine.

Liber

Insidere. inherere. infigi. ac sub-
sidere sicut membra digitis cede-
rant. **Et metuit pressos veniat ne**
liuor in artus. Et timet inquit ne
membra manu pressa liuorem et
nigra quedam signa concipiant.
Liuz autem est illud signuz sub-
nigruz quod in corpore percusso
videri solet cui quoniam inuido-
rum color similis est. liuor pro in-
uidia sepe numero ponitur. **Heli-**
adum lachrimas. succina: que e
populis in quas forozes pbaeton-
tis conuersas fuisse narrauit poe-
ta desuere dicuntur. **Bacce.** vni-
nes. **Concha sidonide.** purpura
tyria. **Lota cypzo.** per totam cy-
prum. **veneri** nanq; dicata est cy-
prus insula alicie syricq; obie-
cta: quondam nouam regnorum
sedes. varijs quidem nominibus
appellata. nam et atamantida et
cerastin: et aspeliam et amathusaz
et macaram et crypton et coliniam
Plinius scribit fuisse appellata.
Cyprius autem dicta est a cypzo
cinyre filia: vel a cypero flore: vel
vt **Astynomus** scribit. q; pri⁹ cry-
ptos appellata fuit. eo q; sepe nu-
mero a mari fuit occultata. deide
r littera abiecta cypros vocata.
Blandis cornibus. non in festis:
sed mitibus. cornua autem victi-
marum inaurari solebant. **Mu-**
nera. sacrificio. **Ad aras.** apud al-
taria. **Genus aurea.** pulchra. **Et**
amici numinis omen. **Flamma ter**
accensa est. ordo est. et flamma ter
accensa est omen amici et propiti
numinis. **Apicem.** scintilla. **Sub**
sedit. cedit. **Et bymetia cera.** by-
metus arctice mos est optimi mel-
lis fertilissimus.

Liuz

Cyprius

Et credit tactis digitos insidere membris,
Et metuit pressos ventat ne liuor in artus,
Et mō blanditias adhibet, mō grata puellis
Munera fert illi, conchas teretesq; lapillos,
Et paruas volucres, et flores mille colorum,
Lilia, perpictasq; pilas, et ab arbore lapsas
Heliadū lachrymas, ornat quoq; vestibus artus,
Dat digitis gemas, dat longa monilia collo,
Aure leues bacce, redimicula pectore pendent.
Lūcta decent, nec nuda minus formosa videtur.
Collocat banc stratis concha sidonide tinctis,
Appellatq; tori sociam, acclinataq; colla
Mollibus in plumis tanq; sensura reponit.
Festa dies veneris tota celeberrima cypzo
Generat, et blandis indute cornibus aurum,
Conciderant ictē nivea ceruice iuence,
Tburasq; fumabant, cū munere functus ad aras
Constitit, et timide, si dii dare cūcta potestis,
Sic coniūx opto, nō ausus, eburnea virgo,
Dicere pygmalion, similis mēa dixit eburne!
Sensit, vt ipsa suis aderat venus aurea festis,
Vota quid illa velint, et amici numinis omen
Flamma ter accēsa est, apicēq; per aera duxit.
Et redijt, simulacra suę petit ille puellę,
Incūbensq; toro dedit oscula, visa tepere est,
Adinouet os iterū, manib⁹ quoq; pectora tentat,
Tentatum mollescit ebur, positosq; rigore
Subsedit digitis, ceditq; vt bymetia sole ^{Silitudo}
Cera remollescit, tractataq; pollice multas
Flectitur in facies, ipsoq; fit utilis vsu.
Dū stupet, et dubie gaudet, falliq; veretur/
Rursus amās, rursusq; manu sua vota retractat,

Corpus erat, saluunt tentate pollice vene,
 Tum vero paphius plenissima cōcipit beros
 Verba, quib⁹ veneri grates agit, oraq; tandem
 Ore suo non falsa premit, dataq; oscula virgo
 Sensit, et erubuit, timidūq; ad lumina lumen
 Attollens pariter cū celo vidit amantem.

¶ Cōiugio/ quod fecit/ adest dea, iāq; coactis
 Coribus in plenū noues lunaribus orbem/

paphus. Illa paphum genuit, de quo tenet insula nosse.

Cyniras. Editus et ille est, qui si sine ple fuisset,

Inter felices cyniras potuisset haberi.

Incipit de Myrrha. Mira canā, pcul binc nate, pcul este parētes,

Aut mea si vestras mulcebūt carmīa mētes,

Desit in hac mihi pte fides, nec credite factum,

Uel si credetis, facti quoq; credite penam,

Si tamē admissum finit hoc natura videri.

Dēnbus Ismarijs, et nostro gratulor orbi,

Gratulor huic terrę, q̄ abest regionibus illis,

Quę tantū genūere nefas: sit diues amono,

Cinnamaq; costūq; suam, sudataq; ligno

Thura ferat, si ozesq; alios panchaica tellus,

Dū ferat et myrrbā, tanti noua nō fuit arbor.

Ipsē negat nocuisse tibi sua tela cupido

Myrrba, faceq; suas a crimine vindicat isto.

Stipite te stygio, tumidisq; affl aut ecbidnis

Et tribus vna soror, scelus est odisse parentem,

Uic amor est odio maius scelus, vndiq; lecti

Te cupiunt proceres, totoq; oriente iuuentus

Ad thalami certamen adest, ex omnibus vnū

Elige, in myrrba, virū, dū nō sit in oibus vnus.

¶ Illa quidem sentit, sed oq; repugnat amori:

Et secū, quo mente feror? quid molior inquit?
 Myrrba sic secū loquitur.

Corpus erat, proprie dicitur. naz
 corpus vitium pprie vocatur: ca
 ro aut mortua: vt que a cadendo
 sit dicta. Saluunt mouetur. Paf
 phius heros. cyprus pygmalion
 Verba plenissima copiosissima.
 ornata. Ora nō falsa. veraz
 faciez. De quo tenet insula nomē
 naz cyprus dicta est etiā paphos
 a papho pygmalionis filio. Edjt
 et ille est. Lynciras pygmalionis fi
 lii mirrhā genuit: q̄ nefandopris
 amore capta: nutricis opa euz eo
 infecto cōcubuit: adonēq; cōcepit:
 qđ rescuisset pater: stricto ense fi
 liam psequi cepit. illa vero fugi
 ens in arabiam vsq; peruenit vbi
 lōgo errore sessa deoz miseratio
 ne in arborem sui nois fuit mura
 ra. Inter felices. naz cyprus rex
 fuit in primis potens. Aut mea
 si vestras. aut inquit si mea car
 mina vos delectabūt. nolite cre
 dere ea fuisse facta: que hoc loco
 scribētur de myrrha cynire filia.
 Si tamen admissum. bene dubi
 tat poeta an tm̄ sceleris fuerit cō
 missum. nam cōtra naturā esse vt
 detur: vt liberi parētes flagitio
 se, ac vsq; ad costum amēt. Bent
 bus ismarijs. tracijs. Nostro orbi
 thracie. naz Orpheus thraz fuit
 Abest remora est. Sit diues amo
 no. Amomum. herba est suauss
 mi odoris nō in arabia modo: sz
 in ponto armeniaq; nascens: vt
 Plt. scribit. Cinnama. cinnamuz
 herba est medica. qua arabia fe
 lix maxime cōmēdatur. Costūq;
 suam. costus frutex est. grati odo
 ris in arabia nascens. Sudata
 thura. per sudorem quodāmodo
 emissa. Thurifera autē regio est
 sabea. Panchaica tellus. pachea
 regio apud sabeos: in qua thuri
 fere arbores nascūtur. Unde Vir
 gil. Totaq; thuriferis pachaia
 pinguis arstis. Tanti noua non
 fuit arbor: vt pater cum filia coi
 re debuerit. Vindicat. liberat. Et
 tribus vna soror. vna ex tribus su
 rīs Lissiphone alectoue aut me
 gera. Vndiq; lecti proceres. ele
 cti principes. Ad thalami certā
 men. ad nuptias tuas certatim
 petendas aduenit. Dum non sit
 in oibus vnus. hoc est vno parre
 excepto quem vit ex oibus elige.

Papho
 Lynciras

Myrrba
 in arborē

Liber

Si tamen hoc scelus est, myr-
 rha amore victa dubitat an sit ne-
 phas cum patre coire. Init pecu-
des, cum pecudibus coit, nam ini-
re cum accusatio iunctum ani-
mal significante coire significat.
 Felices quibus ista licent. Ex ni-
 mio ardore ista puenit exclama-
 tio: que myrrha et brutorum vitas
 comendat, et civilem detestatur ut
 difficilem et duram. Inuida iura
 que humano generi inuidere vi-
 dentur: ne his que a natura per-
 mittuntur: frui possit. Negant, p-
bibent. Sentes tamen esse ferun-
tur. Hi sunt troglodite varices et
 thiopeum nationes: qui et uxores
 habent communes et brutorum mo-
 re viuunt. Spes interdicte, lagis
bus prohibite. Remittit, permit-
tit. Linitre concubere possem, cuz
cynira, greca enim loquendi est fi-
gura. Hic quia iam meus est, pa-
ter. Non est meus, no potest esse
meus maritus. Est mihi proximi-
tas, consanguinitas ipsa mihi ob-
est. Malus ardor, turpis amor.
Amatem, me subaudiamus. Si
nil conceditur vltra, coitum inui-
it, hoc est si mihi cum eo concum-
bere no licet: que est vltima amo-
ris linea. Altra autez, seipsam in-
crepat Myrrha: q coire cum pa-
tre affectet: quo quidem modo et
iura consanguinitatis et nomina
confundarentur, nam filia id qd
est nefandissimum: et matris pel-
lex esset et adultera patris, esset
preterea filioruz et soroz et mater:
quod penitus consanguinitatis
nomina confundit. Sacro angue
execratis anguibz et viperis. Eri-
ntas sorozes, eumenidas furias
Se aut ipsaz myrrha rephendit
quis ab alio increpari videatur.

Dij, precor, et pietas, sacratq; iura parentum,
 Hoc prohibete nefas, sceleriq; resistite nostro,
 Si tñ hoc scelus est, sed em̄ dānare negatur
 Nūc venerem pietas, cocūq; aīalia nullo
 Cetera delicto, nec habetur turpe iuuēce
 Ferre patres tergo, sit equo sua filia cōiune,
 Quasq; creauit/init pecudes caper, ipsaq; cui?
 Semine cōcepta est, ex illo cōcipit ales.
 Felices quibus ista licēt, humana malignas
 Cura dedit leges, et qd natura remittit,
 Inuida iura negāt, gētes tñ esse ferūtur,
 In quibus et nato genitrix, et nata parētī
 Jūgitur, et pietas geminato crescit amore.
 Ne miseram, q nō nasci mihi cōtigit illic,
 Fortunaq; loci ledoz, quid in ista reuoluoꝝ:
 Spes interdicte discedite, dignus amari
 Ille, sed vt pater est, ergo si filia magni
 Non essem cinyre, cinyre cōcumbere possem.
 Nūc qui iam meus est, nō est meus, ipsaq; dāno
 Est mihi primitas, aliena potētior essem.
 Ire libet pcul bñc, patriq; relinquere fines,
 Duz scel? effugiam, retinet mal? ardor amātem:
 Ut p̄sens spectem cinyram, tangāq; loquarq;
 Osculaq; admoueam, si nil cōceditur vltra.
 Ultra aut sperare aliquid potes impia virgo,
 Et q cōfundas et iura et noīa sentis,
 Tu ne eris et matris pellex, et adultera patris,
 Tu ne soroz nati? genitrixq; vocabere fratris?
 Nec metues sacro crinitas angue sorozes,
 Quas factibus seuis oculos atq; ora petētes!
 Notia corda vidēt? at tu dum corpe nō es
 Passa nefas; aīo ne cōcipe, ne ve potētis

Concubitu vetito naturę pollue fędus.

Velle puta, res ipsa vetat, pius ille; memorq;

Moris; z o vellem similis furor esset in illo.

Dixerat, at cinyras, quem copia digna proz,

Quid faciat dubitare facit, scitatur ab ipsa

Nominibus dictis, cuius velit esse mariti;

Illa silet primo, patrisq; in vultibus heres

Estuat, z tepido suffundit lumina rore.

Virginei cinyras hęc credēs esse timoris,

Flere vetat, siccatq; genas, atq; oscula iungit.

Myrrba datis nimirz gaudet, cōsultaq; quales

Optet habere virum, similem tibi, dixit; at ille

Non intellectam vocem collaudat, z esto

Tam pia semper, ait; pietatis notę dicto,

Demisit vultus sceleris sibi cōscia virgo.

Noctis erat medium, curasq; z corpora somnus

Sol vetat, at virgo cinyreia puigil igne

Carpitur indomito, furiosaq; vota retractat,

Et modo desperat, modo vult tētare/pudetq;

Et cupit, z quid agat nō inuenit; vtq; securi

Saucia trabs ingēs, vbi plaga nouissima restat,

Quo cadat in dubio est, oīq; a parte timetur;

Sic animus vario labefactus vulnere nutat

Huc leuis atq; illuc, momētāq; sumit vtroq;

Nec modus z requies, nisi mors repitur amoris,

Mors placz, ertigitur, laqueoq; inectere fauces

Destinat, z zona summo de poste reuincta,

Eare vale, cinyra; causamq; intellige mortis;

Dixit; z aptabat pallēti vincula collo.

Urmura verborz fidas nutricis ad aures

Peruenisse ferūt limen seruātis alumne,

Surgit anus, referatq; fores, mortisq; paratę

Nutrix eā a laqueo expedit, solat eā, et opem pmittit.

hanc Myrrba.

Velle puta, te subintelligamus non patrem: vt quidaz. Res ipsa rei turpitudō. Memor moris. iuris z bonesti. Similis furor esset in illo: vt quid iura velint obliuisceretur. Nominibus dictis expositis procorum nominibus. Lepido rore. tepidis lachrimis. Hęc credēs, signa subaudiamus. Datis, osculis. Consulta, interrogata. Non intellectam vocem. Figuram qua myrrba se patris iamore captam inuenerat patri respondens se illi maritum similem habere velle. Demisit vultus, oem sit oculos in terrā. Carpitur, cruciatur. Hęc indomito, amore quem domare ac vincere non poterat. Furiosa vota retractat, furiosam cupiditatem cum patre coeundi resumit z animo reuoluit. Eleganter autem vt omnia poeta exprimit puelle amore ardentis cogitationes atq; affectus. Saucia pculsa securibus. Trabs ingēs, maxima arbor. Hac autem similitudine ostendit poeta quanta in ambiguitate foret animus myrrbe. Vbi plaga nouissima, quando vltimus ictus restat. Quo cadat, in quam partem cadat: anteriorem an posteriorem: dextram an sinistram. Vario vulnere, vario affectu. Vtroq; i vtrāq; partem. Nec modus, finis ac terminus. Destinat, deliberat. Zona, cingulo. De summo poste de summitate l: osti. Reuincta, religata. Eare vale cinyra: amatote myrrba cinyram nomine proprio appellat. Patris enim, nomen odio habebat: vt quod sibi esse impedimēto putabat: ne operato concubitu potiretur. Pallēti collo, hypallage est. ipsa enim myrrba pallefcens intelligitur. Seruantis, custodientis. Referrat, aperit.

patre respondere vult Myrrba filia.

Myrrba parat sibi laqueum.

Scinditq; sinus, vestium subau-
diatur. id aut in magnis dolori-
bus fieri consuevit. Tum demiq;
flere vacauit. hoc est postea q; vin-
cula dilaniat: tum tandem flen-
di tempus habuit nutrit. Muta
silet virgo. tanq; muta. Tuetur,
aspicit id quod indignates vole-
tesq; facere solent. Et deprensa
dolet tarde conamina mortis: hoc
est myrrha dolet conatus mortis
a nutritice deprehensos fuisse et in-
tellectos. Propose autem minus
honesti deprehendi dicuntur. Et
sibi committat. vt sibi reuelat.
Aversata. aspernata cum quadam
vultus auersione. Nec solam spe-
dere fidem. nec solam fidem pro-
mittere: sed etiam opem et auxili-
um. Ne sine me permittit. Seu
furoz est insanus amor. Siue ali-
quis nocuit. carminibus et incan-
tarionibus. Lustrabere. purgabi-
ris. Propositiq; tenax. in pposi-
to perseverans anus. Et ipsi. si-
bi in soluta diceretur oratioe. Fu-
ribunda furenti similitis. virginis
autem amantis decoris pulchre
seruat poeta. Solent enim quove
bementius quod appetunt virgi-
nes amore capte: eo magis distul-
mulare. Instant nutritici subau-
diatur. Et indicium laquet. hoc est
minatur se indicaturam patri: q;
se suspendere voluerit myrrha.
Et officium spondet. auxilium p-
mittit obortis. subito natis. Et o-
dicit felicem coniuge matre. Et
gurata oratione vitur myrrha:
quo honestus amorem suum in
patrem nutritici confiteatur. Est
autem emphasis: cum ex aliquo vi-
cto latens aliquid eruitur: vt apud
Virgili. Non licuit thalamis expe-
tem sine crimine vitam. Degere
more fere. q; enim vt scribit Qui-
tilla. de matrimonio querit. Dis-
do tamen hic erapit eius affectus
vt sine thalamis vitam hominis
non putet: sed ferarum. Hac ve-
ro figura ea significare solemus:
que si aperte dicerentur minus
decerent: turpiaq; viderentur.

Instrumenta videns, spatio conclamat eodem,
Seq; ferit, scinditq; sinus, ereptaq; collo
Clincula dilaniat: tuz demiq; flere vacauit,
Tū dare cōplexus, laqueiq; requirere causam.
Muta silet virgo, terramq; immota tuetur,
Et deprensa dolet tarde conamina mortis.
Instat anus, canosq; suos, et inania nudans
Ubera, per cimas, alimenta q; prima precatur,
Ut sibi committat, quicquid dolet: illa rogantem
Aversata gemit: certa est exquirere nutriti,
Nec solam spondere fidem: dic inquit: apemq;
Ne sine ferré tibi, non est mea pigra senectus,
Seu furor est, habeo qd carmine sanet et herbis,
Siue aliquis nocuit, magico lustrabere ritu,
Ira deum siue est, sacris placabimus iram.
Quid rear ulterius? certe fortuna domusq;
Sospes ab incurso est, viuūt genitrixq; paterq;
Myrrha patre audito suspitria ducit ab imo
Pectore, nec nutriti etiam nunc concepit vllum
Mente nefas, aliquemq; tamē presentit amorē.
Propositiq; tenax, quodcumq; est orat, vt ipsi
Indicet: et gremio lacrymantem tollit amli,
Atq; ita cōplectens infirmis membra lacertis,
Sesim? inqt amas, et in hoc mea (pone timorē)
Sedulitas erit apta tibi, nec sentiet vnq;
Hoc pater, et iust gremio furibunda, torumq;
Ore premēs, discede precor, miseroq; pudori
Parce, ait instanti, discede, aut desine, dicit,
Querere qd doleas, scelus ē, quid scire laboras?
Voret anus, tremulasq; man? amissq; metusq;
Tendit, et ante pedes supplex pcūbit alumne,
Et modo blanditur, modo si non conscia fiat,

scipit lateri

Emphas

Terret, et indicium laquei, cepteq; minatur
 Mortis, et officium commisso spondet amor.
 Extulit illa caput, lachrymisq; impleuit obois
 Pectora nutricis, conataq; sepe fateri,
 Sepe tenet vocem, pudibundaq; vestibus ora
 Terit, et o, dixit, felicem coniuge matrem.
 Hactenus: et gemuit, gelidos nutricis in artus
 Ossaq; (sensit et) penetrat tremoz, albaq; toto
 Vertice canicles rigidis stetit birta capillis,
 Multaq; vt excuteret diros si posset amores!
 Addidit, at virgo scit se non falsa moneri,
 Certa mori tñ est, si non potiatur amore.
 Clue, ait hec, potiere tuo, non ausa parète
 Dicere, cõicit, pmissaq; numine firmat.
 Festa pie cereris celebrabãt annua matres,
 Illa quibus niuea velate corpora veste
 Primitias frugum dat spicea ferta suaz,
 Perq; nouem noctes venerem, tactusq; viriles
 In vetitis numerat, turba cinyrcis in illa
 Regis adest comit, arcanaq; sacra frequetat:
 Ergo legitima vacuus dum coniuge lectus,
 Nacta grauem vino cinyram/male sedula nutrit
 Nomine metito, veros exponit amores,
 Et faciem laudat: que sitis virginis annis,
 Par ait est myrrbe: qua postq; adducere iussa est,
 Utq; domum redijt, gaude mea, dixit, alina,
 Uicimus, infelix non toto pectore sensit
 Letticiam virgo, psagaq; pectora ingrent,
 Sed tñ et gaudet, tata est discordia metis.
 Tempus erat, quo cuncta silent, interq; triones
 Flexerat obliquo plaustruz temone bootes,
 Ad facinus venit illa suum, fugit, aurea celo

Festa Cereris Telesphoria. Nutrix filia patri infesto parat.

Hactenus, locuta est sub intelli
 gatur. Et gemuit, gemitum et sus
 spirium emisit. Sensit enim, hoc
 est cognouit nefandum myrrhe
 amorem. Est autem parenthesis
 causam significans. Stetit birta,
 erecta est. Addidit, dixit. Excute
 ret, expellere, ex animo exceret.
 Diros amores, terros ac turpes.
 Scit se non falsa moneri, hoc est
 cognoscit ea que a nutrice dicuntur
 esse vera. Potiere tuo, hic est
 distinguendum, nam nutrix non
 est ausa dicere parente impedita
 pudore. Numine iureiurando. Fe
 sta pie cereris, telemphoria a
 grecis sacra cereris appellantur
 quidem tanta castitate, per decem
 dies: vt scribit Diodorus: celebra
 bantur: quãtam inuenti frumen
 ti donum postulabat. Sacra au
 tem cereris cum pserpine sacrifi
 cys confudisse videtur poeta. cer
 reris namq; sacrificabant pisci: de
 cemq; dies festos agebat: cum semē
 in terram iactabatur: quibus quid
 em diebus conuicys inuicem vti
 psueuerit, vti deo dolor, ex filie ra
 ptu conceptus risu ac verborum
 scurrilitate mitigaretur. Proser
 pine vero messis tempore sacra sa
 ciebant, quo quidem tempore co
 ronas spiceas ex frugum primiti
 is deo dicabant. Velate corpora,
 velata corpora habentes et tecta.
 Niuea veste, candida quali in sa
 cris cereris utebatur matrone ad
 significandam animi puritatem.
 In vetitis, inter vetita ac legibus
 prohibita. Male sedula, ad ma
 lum strenua. Que sitis annis, a
 Cinyra. Par ait est myrrhe equa
 lis et tot annos: quot myrrhe est
 nata. Uicimus, optimimus, id
 quod tantopere optas. Preiata
 pectora malorum subaudiat.
 Tanta est discordia mentis: vt si
 nihil gauderet mereret myrrhe
 Est autem a clamatio in myrrhe
 leuitatem. Tempus erat inter
 pestam noctem describit ac medi
 am que quæ cuncta silent: contici
 nium vocatur. Inter triones, stel
 le sunt ad polum arcticum trio
 nes qui a numero septentriones vos
 cantur. Bootes, sidus est qui et
 arctophilax appellatur.

Liber

Aurea luna, pulchra et nitida. Si
dera latitantia, ne tantum scelus
 aspicerent. Ignis suo, propriis sive
 re luminibus. Primus regis ica
re vultus, ne tantum scelus aspi-
 ceret. Icarum autem erigoneq; fi-
 lie historia fuit nobis exposita,
 nam erigone in Icarum patrem
 adeo pia fuit ut eum a rusticis in-
 teremptum comperisset morti ois-
 no decreverit: sed misericordie deo-
 rum ambo inter sidera suere col-
 locati. Ter pedis offensio, ter enim
 cum ad cubiculum patris ducere-
 tur pedes offendit: id quod eam
 a tanto scelere reuocare videba-
 tur. Funereus bubo, funestus, est
 autem avis pessimi ominis. Le-
cum iter, obscurum. Morem au-
 tem exprimit in tenebris ambu-
 lantium. Jam ducitur intus, ad
 uerbum loci pro adverbio ad lo-
 cum est positum. Intro enim du-
ci quis dicitur. Poplite succiduo
 qui cadenti similis erat. Elegan-
ter autem exprimit gestum timi-
 de virginis aliquid sceleris ag-
 gressure. Magis horret, validius
 timet. Logeua, nutrix vetula. De
uota pectora, detestata, execrata.
Sua viscera, suam filiam quam
 ex suis visceribus genuerat. Eta-
tis nomine, ratione etatis. na ci
nyras senex erat. Ille nomina pia
 et omni veneratione digna subau-
 diatur. Plena patris, semine sub-
 audiatur, hoc est grauida ex pa-
 tre facta. Quidus cognoscere, cu-
 pidus cognoscendi. Deripit, extra-
 hit. Intercepta, erepta. Palmife-
ros arabas, apud quos multe
 palme nascuntur. Panchea rura
 arabica, est enim pancheasa regio
 arabie felicitis. Per noues cornua
 habet populi sunt arabie felicitis:
 apud quos isthus myrrhasq; abu-
 de nascuntur.

*A patre tandem agnoscit,
 q̄ parat ea interficere,
 et ipsa p̄ morte aufugit.*

Luna, tegunt nigre latitantia sidera nubes,
 Nox caret igne suo, primus tegis icare vultus,
 Erigoneq; pio sacrata parētis amore,
 Ter pedis offensio signo est reuocata, ter omen
 Funereus bubo letali carmine fecit:
 It tamen, et tenebre mimuit noxq; atra pudorem,
 Nutriciq; manum leua tenet, altera motu
 Ecum iter explorat, thalami iam limina tangit,
 Iaq; fores aperit, iam ducitur intus, at illi
 Poplite succiduo genua intremuere, fugitq;
 Et color et sanguis, animusq; reliquit eum.
 Quosq; suo ppior sceleri est, magis horret, et ausi
 Penitet, et vellet non cognita posse reuerti,
 Contatem longeva manu deducit, et alto
 Admotam lecto cum traderet, accipe, dixit,
 Ista tua est, cinyra, deuotaq; pectora iuxit.
 Accipit obsceno gentio: sua viscera lecto,
 Virgineosq; metus leuat, hortaturq; timetem:
 Forsitan, etatis quoq; noie filia dixit,
 Dixit, et illa pater, sceleri ne nota desint.
 Plena patris thalamis excedit, et impia dūro
 Semina fert vtero, cōceptaq; crimina portat.
 Postera nox facin? geminat, nec finis in illa est.
 Cum tandem cinyras auid? cognoscere amātem
 Post tot cōcubitus, illato lumine vidit
 Et scelus et natam, verbisq; dolore retētis/
 Pendēti nitidum vagina deripit ensē,
 Myrrha fugit, tenebrisq; et cęce numere noctis
 Intercepta neci est, latosq; vaga ta p̄ agros,
 Palmiferos arabas, pancheaq; rura reliquit,
 Perq; nouem errauit redeūtis cornua lune,
 Cum tandem terra requieuit fessa sabea.

Myrrha a patre suo concipit.

Utrq; vtero portabat omis, tum nescia voti,
 Atq; inter mortisq; metus, z tedia vite,
 Est tales cōplexa preces; o si qua patetis
 Numina cōfessis, merui, nec triste recuso
 Supplicium, sed ne violem viuosq; supistes,
 Mortuaq; extinctos, ambobus pellite regnis,
 Mutateq; mihi vitāq; necēq; negate.

Myrrha mūtata ē arborum.
 Numen cōfessis aliqd patet, vltima certe
 Vota suos habuere deos: nam crura loquētis
 Terra supuenit, ruptosq; obliqua p vngues
 Porrigitur radix, longi firmamina trūci,
 Ollaq; robur agūt, mediaq; manēte medulla
 Sāguis it in succos, in magnos brachia ramos,
 In paruos digiti, duratur cortice pellis.
 Jāq; grauem crescēs vtey p̄cinerat arbor,
 Pectoraq; obruerat, collūq; operire parabat,
 Non tulit illa moram, veniētīq; obuia ligno
 Subsedit, merfitq; suos in cortice vultus.
 Quē q̄p̄ amisit veteres cum corpe sensus,
 Flet tamen, z tepidē manāt ex arboze gutte,
 Est honor z lacrimis, stillataq; cortice myrrha
 Nomen berile tenet, nulloq; tacebitur quo.

Adonis ep̄ sa m̄ḡstrum.
 At male cōceptus, sub roboze creuerat infans,
 Querebatq; viam, qua se genitrice relicta
 Exereret, media grauidūs tumet arboze vēter,
 Tendit on⁹ matres, neq; habēt sua v̄ba dolores,
 Nec luctina pōt pariētis voce vocari,
 Nitēti tamen est similis, curuataq; crebros
 Dat gemit⁹ arbor, lacrymisq; cadētibus humet,
 Constitit ad ramos mitis lucina dolētes,
 Admouitq; manus, z v̄ba puerpera dixit:
 Arbor agit rimas, z scissō cortice viuum

Nescia voti, quid cuperet ignara.
Est tales complexa preces appre-
hendit tales preces. Parens cō-
fessis, hoc est si exauditis conten-
tes sua crimina. Ambob⁹ regnis
z viuoz z mortuoz. Mutate mihi
trāsformate. Op̄at enīz vt in ali-
am trāsmutetur figuraz sic vt ne-
q; viuat neq; moriatur. Vltima
vota vltime pces. Suos deos. P-
pitios. Porrigitur, p̄ceditur, pro-
longatur. Firmamina, firmamen-
ta atq; fundamēta. Ollaq; robur
agunt, hoc est ossa lignum effici-
tur, in lignūq; crassius pueritūtur
In paruos digiti, enī subaudiat,
est enī prozeugma. Durat corti-
ce pellis, hoc ē pellis i duz corti-
cem cōmutatur. Grauem vterum
grauiduz, nodum enī pepererat.
Obruerat, texerat, operuerat.
Non tulit illa moram, hoc est nō
potuit expectare: vt cortex colluz
caputq; operiret: sed crescētī cor-
tici caput summittēs occurrit fac-
ciēq; occultauit. Lum corpe, cum
carne. Veniētī ligno, succrescētī.
Subsedit, summisit se. Flet ta-
men hoc ad naturā arboris myr-
rhe refertur sponte nanq; sudat:
vt scribit Plin. etiam anteq̄ inci-
datur, gutte aut ille que ex arbor-
re cadunt, stacte vocātur: que in
omni myrrhe genere obtinet p̄-
cipatum: multa xō sunt myrrhe
genera: de quibus copiose Plin.
scrib. Est honor z lacrimis, pre-
cium. At male p̄ceptus, Adonis
ex incesto patris ac filie costu nas-
tus in tantam creuit pulchritudi-
nem: vt eius amore venus capere
tur: quo cum vt diutius esse possz
vna cum illo venationibus indul-
gebat: precipueq; fugatiū aiā-
lium. Feras autem naturā arma-
tas vitabat, adoninq; vt sibi ab il-
lis caueret admonebat. Ille vero
glorie suauitate motus ap̄tuz ex-
cipere ausus ab eo fuit interemp-
tus: quod cum venus resciuisset:
in purpureum florez illum cōmu-
tauit. At male, scelerate. Exere-
ret, egereret. Tendit, extendit ac
distantiam reddit. humet, ma de
scit. v̄ba puerpera, hoc est puer-
perto profutura. Arbor agit ri-
mas scinditur atq; aperitur.

Adonis

Liber

Onus vltimum, puerum vltim. Lachrymis parentis, periphrasis e
myrbe que ab arboze stillat: gur
tatumq; cadit: vt lachrymare vt
deatur. Amor quoq; inuidia, exi
mia autē maxime est facies: que
ab inuidis quoq; laudatur. Amo
rum, cupidinum qui nudis cū pha
retris pinguntur. Marris ignes,
amores, furoresq;. Myrbe ma
ris. Amq; pharetratus, cupi
do pharetra ornatus. Inscius, in
uitus. Extanti arundine, extra pē
dēti sagitta. Distinxit, rasit, vul
nerant. Altius specie, altius q̄
videbatur. Cytherea littoza cy
thera insula est cum oppido an
tea porphyrysa appellata a pul
chrytudine marmorū que ibi ef
fodiebantur. vt scribit Aristote
les. Yna ex cydadibus veneri vt
caras: q; in mari nata ad eam p̄
muꝝ concha peruenisse fertur. Ob
cta sunt autem cythera a cythe
ro phenicis filio. Paphon, cyprū
sed cyprū quoq; est vibs paphos
veneris templo nobilis. Pisco
samq; gnidon, gnidos vibs e dor
rica vbi veneris r templum et si
mulachrum visebatur a praxite
le sculptum tanta arte: vt quidā
illius amore capt⁹ sustinerit in
tra facellum per noctem includi
ac deo simulachrum ita amplecti
vt spermate quoq; inquinaret.
Graudamq; amathunta, ama
thus vibs fuit cyprū erifodinis
abundans: propter quod poeta
illam metallis graudaz vocat.
Celo preferē adonīs, lepida em
phasis ex qua colligit q̄ formos
us fuerit adonīs. Succincta ves
tem, succinctaz r subtractā vsq;
ad genua vestē hīs. Aut pronos
leporos. In caput iclinatos, crura
nāq; anteriora hnt breuioza. Fu
gacib⁹ aduersus fugaces feras.

Cythera

Reddit on⁹, vagitq; puer, quē mollib⁹ herbis
 Nalades impositum, lachrymis vn̄gere parētis.

Laudaret faciem liuoz quoq; qualia nancq; ^{formositas}
 Corpora nudorū tabula pingūtur amorū, ^{Adonib⁹.}

Talis erat, sed ne faciat discrimina cultus,

Aut huic adde leues, aut illis deme pharetras.

Labitur occulte, fallitq; volatilis etas,

Et nihil est annis velocius, ille forozē

Natus auoq; suo, qui conditus arboze nuper,

Nuper erat genitus, modo formosissimus ifans,

Jam iuuenis, iam vir, iā se formosior ipso est,

Jam placet r veneri, matrisq; vlciscitur ignes.

Nāq; pharetratus dū dat puer oscula matri,

Inscius extanti distinxit arundine pectus.

Lesā manu natū dea reppulit, altius actum

Clunus erat specie, primoq; sefellerat ipsam,

Capta viri forma, nō iam cythereia curat

Littoza, nō alto repetit paphon equoze cinctam,

Piscosamq; gnidō, graudāq; amatbūta metall,

Abstinet r celo, celo pfertur adonīs,

Hūc tenet, huic comes est, assuetaq; sp̄ in vmbra

Indulgere sibi, formāq; augere colendo,

Per fuga, per siluas, dumos, r saxa vagatur,

Ulsq; genu vestem ritu succincta diane,

Mortaturq; canes, tuteq; animalia p̄deq;

Aut pronos leporos, aut celsus in cornua ceruū,

Aut agitāt damas: at fortib⁹ ab stinet apris,

Raptorēsq; lupos, armatosq; vngusbus, vrsos

Ullat, r armenti saturatos cede leones;

Te quoq; vt hos timeas, si qd pdesse monēdo

Posset, adonī, monet, fortisq; fugacibus esto,

Inquit, in audaces nō est audacia tuta.

Adonis a Venere adnuntatur.

Venantur in siluis.

Parse
 Ne ve
 Suet
 Nec fac
 Scilicet
 Fulmen
 Impetu
 Iulian
 Naba
 Dicam
 S: labo
 Oppos
 Datis
 Et rec
 Inq;
 Sic
 For
 Celo
 Me
 Lau
 Scit
 Nil op
 Nec
 Terri
 Cluit
 Condit
 Dicta p
 Poema
 Desq;
 Na qd
 Genit
 Seder
 Et per
 Hippo

Parce meo iuuenis temerarius esse periclo,
 Ne ve feras, quibus arma dedit natura, lacesse,
 Stet tibi ne magno tua gloria, non mouet etas,
 Nec facies, nec que uenerē mouere, leones,
 Setigerosque fues, oculosque animosque ferarum,
 Fulmen hinc acres in aduncis dentibus apri,
 Impetus est fuluis, et vasta leombus ira,
 Inuisumque mihi genus est, que causa roganti
 Dicam, ait, et ueteris monstrum mirabile culpe.
 Sed labor insolitus iam me lassauit, et ecce
 Opportuna sua blandis populus umbra,
 Datisque torum cespes, libet hac requiescere tecum.
 Et requieuit humo, pressitque et gramen et ipsum,
 Inque sinu iuuenis posita ceruice reclinis,
 Sic ait, ac medijs interserit oscula uerbis:
 Forsitan audieras, aliquam certamine cursus
 Veloces superasse viros, non fabula rumor
 Ille fuit, superabat enim, nec dicere possis,
 Laude pedum forme ne bono prestantior esset.
 Scitanti deus huic de coniuge, coniuge, dixit,
 Nil opus est atalanta, tibi, fuge coniugis usum,
 Nec tamen effugies, teque ipsa uiua carebis.
 Territa forte dei per opacas innuba siluas
 Cluuit, et instantem turbam uolenta procorum
 Conditione fugat, nec sum potienda, nisi, inquit,
 Clucta prius cursu, pedibus contendite mecum,
 Premia ueloci coniungunt, thalami que dabuntur,
 Mors precium tardis, ea lex certaminis esto.
 Illa quidem immitis, sed tanta potentia forme,
 Uenit ad hanc legem temeraria turba procorum.
 Sederat hippocomenes cursus spectator iniqui,
 Et petitur cuique per tanta pericula coniungunt
 hippocomenes ad Atalantam acceditur.

Parce esse, noli esse. Nec que uenerem mouere, hoc est, etas, forma pulchritudo quibus ego mota sum nihil feras mouent. Antimos ferarum, iram et rabiem ferarum. Fulmen habent, sic enim omnia proterunt apri dentibus: ut fulmen illis inesse uideatur. Opportuna, comoda. Et ipsum adun, illum enim sedere coegit. Posita ceruice, reposito capite. Reclinis, reclinata. Inter serit, interponit. Forsitan audieras, atalanta schenei regis filia cum oraculo des marito consulisset responsus accepit ipsi non opus esse marito. Cum uero et puicissimarum formosissima esset, a multis uxor petebatur, ipsa uero ne eos prolixus asperna ruderetur: edixit se nulli alij nupturam quam a quo cursu foret superata. Quod si que ipsa superaret illum iri interfectum. Cum autem iam multos peremisset: hippocomenes macareti filius ac neptuni nepos uirginis amore captus in certamine cum ea descendit ac ueneris ope quam inuocauerat puellam superauit: sed cum uoti compos ueneri nihil gratiarum egisset hippocomenes dea irata sic illum in libidine concitauit ut in sacello matris dei dicato cum atalanta concumbere coactus sit. quo flagitio mater deum indignata et hippocomenes in leonem et atalantam in leenam conuertit atque currui suo subiecit. Aliquam quandam in soluta diceremus oratione. Non fabula rumor ille fuit, ille rumor si fuit falsus. Scitanti, roganti uel sciret. Deus, apollo. Sorte, oraculo responsio. Legit ipsa uiua carebis, hoc est tua forma adhuc uia priuaberis, nam in leenam fuit transfigurata. Innuba, innupta uirgo. Procorum, iuuenium ipsam uxorrem petentium. Conditione fugat, duram illis proponendo conditionem a petendis suis nuptis deterreret. Potienda, habenda. Pedibus contendite mecum, cursu mecum certate. Illa quidem immitis crudelis. Sed tanta potentia forme, acclamatio qua procorum temeritas excusatur. Et petitur cuique affectus et indignationi seruit illa particula, et indignatur enim hippocomenes quod quisque se tanto periculo exponat gratia illius habent

Atalanta et leenam
 leticiam

Hippomenes in leonem

Atalanti uolucris in sinu, ore procorum suos suspabat, et iter fecit.

Verba ueneris ad Adonide de Atalanta et hippocomenes.
 Venantur in siluis.

de vronis. Posito velamine, de
posita veste. Culpauit, accusauit,
damnaui. Concipit ignem in amo
rem incidit. Et ne quis iuuenum
amore nãq; atalante captus hip
pomenes timebat ne quis ante
se victor euaderet. Inuidiamq;
timet, ne inuidia sibi sit impedē
mento quominus atalanta porta
tur: hippomenes metuit. Passu
alite, veloci cursu. Exigit, cogitat
Scythica sagitta, velocissima.
 scythe namq; plurimū sagittan-
 do valent. Homo iuueni, hippo-
 menti beotio. Decoris, pulchry;
 tudinis. Refert, retrofert, expo-
 nit autē poeta quomodo cursus
 ipse atalante pulchrytudinez au-
 geret. Talaria, alata erāt calca-
menta. Genualia, genuuz tegmē-
ta et ornamenta. Haud aliter, nō
aliter inquit candidum atalante
corpus ruborem contraxerat: q̄
cum velum purpureū in dealba-
tis atrijs extentū solet vmbra ru-
bicunda parietes inficere. Dat,
 tribuit parieti. Inficit, efficit et
 immittit. Hospes, hippomenes.
Decursa nouissima meta ē, ad vl-
timam metam decursum est, est
autem participium contra gram-
matice rationē formatuz decur-
sa. Penduntq;, persoluunt dant.
Ex federe, ex lege. Facilem titu-
lum, gloriam facile partam. Me-
cum confer, mecum te compone.
Potentem, voti compotē. A ran-
to, a rãz generoso. Nãq; mibi ges-
nitōr, maiores suos recenset hip-
pomenes: vt sua generositate as-
talante animū ad se amandū pel-
liccat, a neptuno nãq; originē du-
xit. Nec virtus citra genus est,
 hoc est a virtute maiorum nō de
 genero. Seu vincat, dilemato col-
 ligit hippomenes atalantam se-
 cum certare debere. Scheneia
 atalanta schenei regis filia.

Dixerat, ac nimios iuuenū damnarat amores:
 Et faciem, et posito corpū velamine vidit,
 Quale mecum, vel quale tuū, si femina fias,
 Obstupuit, tollensq; manus ignoscite, dixit,
 Quos modo culpauit, nondū mibi p̄mia nota
 Quę peteretis erāt, laudando concipit ignem,
 Et ne quis iuuenū currat velocius optat,
 Inuidiamq; timet, s; cur certaminis huius
 Intentata mibi fortuna relinq̄tur, inquit?
 Audentes deus ipse iuuat. Idem talia secum
 Exigit hippomenes, passū volat alite virgo,
 Quę q̄q; scythica nō segnius ire sagitta
 Homo visa est iuueni, tū ille decoris
 Mirator magis, et cursus facit ipse decorem:
 Aura refert ablata citis talaria plantis,
 Tergaq; tactantur crines per eburnea, queq;
 Poplitibus suberant picto genualia limbo,
 Inq; puellari corpus candore ruborem
 Traxerat: Haud aliter, q̄ cum super atria velum
 Candida purpureū silem dat, et inficit vmbra
 Dū notat hęc hospes, decursa nouissima meta est,
 Et tegitur festa victrix atalanta corona,
 Dant gemitū victi, pendūtq; ex federe p̄nas,
 Non tamen euentu iuuenū deterritus horum/
 Constitit in medio, vultuq; in virgine fixo,
 Quid facile titulum superādo queris inertes?
 Mecum confer, ait, seu me fortuna potentem
 Fecerit, a tanto non indignabere vinci,
 Namq; mibi genitor neptunus, ac bestius illi,
 Est neptunus auus, p̄nepos ego regis aquarum,
 Nec virtus citra genus est, seu vincat, habebis
 Hippomene victo, magnū et memorabile nomen.

Hippomenes et Atalanta genū cogitant

Sic ait ad eam

Atalanta dicentem molli scbgnētia vultu
 Aspicit, et dubitatq; superari an vincere malit.
 Atq; ita: quis de? hūc formosis, dixit iniquus
 Perdere vult: cāre q; iubet discrimine vite
 Coniugiū petere hoc: non sum me iudice tanti,
 Nec forma tangoz, poteram tñ bac quoq; tangi.
 S; q; adhuc puer est, nō me mouet ipse, sed etas.
 Quid: q; inest virtus, et mens interrita leti?
 Quid: q; ab equorea numeratur origine quart?
 Quid: q; amat, tantiq; putat connubia nostra,
 Ut pereat, si me fors illi dura negarit?
 Responderi iuueni. Dū is hospes abi, thalamosq; relinque cruentos,
 Coniugiū crudele meū est, tibi nubere nulla
 Nollet, et optari potes a sapiente puella.
 Cur tñ ē mibi cura, cui tot iam ante peremptis?
 Uiderit, interea quoniam tot cede procorum
 Admonitus non est, agiturq; in tedia vite.
 Occidet hic agitur; voluit, q; viuere mecum?
 Indignaq; necem precium patietur amoris?
 Non erit inuidie victoria nostra ferenda,
 Sed non culpa mea est, vtinā desistere velles.
 Itaq; serm. Et quoniā es demens, vtinā velocior es?
 Ab q; virgineus puerili vultus in ore est,
 Ab miser hippomene, nollem tibi visa fuissem,
 Quere dignus eras, q; si felicior essem,
 Nec mibi cōiugiū fata importuna negarent,
 Eius eras cum quo sociare cubilia vellem.
 Dixerat, vtq; rudis/primosq; cupidine tacta
 Quod facit ignorās amat, et non sentit amorem.

Itaq; solitos poscunt cursus, populusq; paterq;
 Cum me sollicita proles neptunia voce
 Inuocat hippomenes, cythereia, cōprecoz ausis

Molli vultu. mlti ac mansuetos.
 Quis deus formosis iniquus.
 hoc est. quis deus pulchris et for
 mosis inimicus hunc perdere cu
 pit. iubetq; per care vite periculu
 meas querere nuptias: Discrimi
 ne. periculo. Non sum me iudice
 ce tanti. vt tam formosus iuue
 nis debeat perire. Nec forma tangoz.
 nec pulchritudine moueor.
 Sed q; puer adhuc est. subaudia
 tur tangoz. Et mens interrita leti
 ti. que nullo mortis timore terre
 tur. Ab equorea origine. a neptu
 no equoris deo. Dū licet hospes
 abi. dum potes recede o peregrī
 ne. est autem apostrophe ad hip
 pomenē: que et si amice admones
 re videt atalāta me secū currēdo
 certet. secū tñ ipa h loq; tur. Tibi
 nubere nulla nollet. hoc est oīs
 virgo tibi nubere cupset Uiderit
 hippomenes subaudiatur. hec cū
 secum cogitans loquitur atalan
 ta hippomenis pulchritudine taz
 ta. Agiturq; in tedia vite. quia
 illum viuere tedet. Occidet hic
 igitur nunc atalanta colligit hip
 pomenē indignum esse qui peres
 at. Non erit inuidie. hoc est inuis
 dia victoriam nostram perferre
 non poterit. Ab q; virgineus. vir
 gini conueniens. miseretur autē
 hippomenis atalanta et etate et
 pulchritudine illius nota. Fata
 importunia. difficilia que exoria
 ri non possunt. Cum quo sociare
 cubilia vellem. cui nubere velles
 illi nāq; sociare cubilia dicūtur q
 vna dormiunt. Rudis. imperita
 amoris. Primo. cupidine amore.
 Tacta puilla. Proles neptunia
 hippomenes neptuni pronepos.
 t ij

hippomenes cursusq; Atalāta
 Venerem pro auxi' inuocat.

Liber

Quos dedit, quos mihi inlect.
 Ignes amores, Aura nō inuida,
 vēr benign⁹ ⁊ hippomeni fauēs.
 Nec opis moza lōga dabatur, nec
 lōga aurily moza mihi pcedebat
 cum ipm ilico oporteret intre cur
 sum. Est ager, topographia. hoc
 est loci descriptio. describit enim
 agruz noie damascenum vñ ven⁹
 tria aurea poma que hippomeni
 tradidit se sumpsisse ait. Indige
 ne. ide genti boies. Damascenu
 noie dicūt: quem subaudiam⁹: vt
 intelligam⁹ quem pprio noie da
 mascenuz vocāt. naz est etiā ager
 damascen⁹ a damasco vbe syrie
 declinat⁹. Accedere, adiūgi. Jus
 sere, voluere, decreuere. Mitet,
 spēdet. Fulua comā, fuluas ⁊ au
 reas frōdes hñs. aurea nāqz ma
 la ferebat. Hinc, illinc, ex agro da
 masceno Decerpta, accepta, ppe
 aut decerpi ⁊ poma ⁊ frōdes ⁊ ro
 se dicūtur. Quis vsus, q̄ vtilitas
 Dederāt, fecerāt. Carcere, abusi
 ue, p carcerib⁹, carcer nāqz ē loc⁹
 vbi seruātur rei a coerēdo dicit⁹,
 carceres aut sunt funes illi q̄ pre
 tendūtur eqs cursur, vt vna oēs
 emittātur. Pion⁹ vterqz emicat,
 Exilit, habituz aut expmit poeta
 velociter currētuz. Libat, leuiter
 tāgit. Posse putes illos, hipbole
 poetica qua summa hippomenis
 atalāteqz velocitas declarat. sic
 Vir, de camilla. Illa vel itacte se
 get⁹ p summa volaret Gramina,
 nec teneras cursu lesisset aristas
 El mare p mediū fluctu suspēsa
 tumēti. Ferret iter celeres nec tin
 geret equozē plātas. Stātes arti
 stas, erectas, artiste aut ab arēdo
 sunt dicte, q̄ pme i spica arefcāt.
 Incubere tps, incubēdi ē em gres
 ca figura. Macarei⁹ heros hippo
 menes macarei fil⁹. Quoties,
 hinc quoqz colligit ven⁹ atalāteqz
 hippomenis amore fuisse captā.
 Arid⁹ anbelit⁹, sic⁹ ac difficilis.
 Id qd significat hippomenes las
 sum fuisse. Metaqz erat lōge, ad
 quam currētes puenire debebāt.
 Ferib⁹ arbozeis p̄phrasia est po
 mox. Aurūqz aureū pomū. Plau
 su, eoz qui hippomeni fauebāt.
 Cessata tpa, quib⁹ ipsa a cursu in
 stituto cessauerat, est aut partici
 pū p̄ra grāmatices rōem auda
 cter a poeta declinat⁹. Corrigat,
 refaret, reparat. Lursu, veloci⁹

Ager da
 mascenus

Adsit, ait nostris, ⁊ quos dedit adiuuet ignes,
 Detulit aura pces ad me non inuida blādas.

Notaqz sum, fateor, nec opis moza lōga dabat.

Est ager, indigene⁹ damascenum noie dicūt, Topog⁹phia

Telluris cyprie pars optima, quā mihi prisci

Sacrauere senes, tēplisqz accedere dotem

Hāc tussere meis, medio nitet arbor in aruo

Fulua comā, fuluo ramis crepitātib⁹ auro.

Hinc tria forte mea veniēs decerpta ferebam

Aurea poma manu, nulliqz vidēda, nisi ipsi/

Hippomenen adij, docuiqz quis vsus in illis.

Signa tube dederāt, cum carcere pnus vterqz

Emicat, ⁊ summam celeri pede libat barenam

Posse putes illos sicco freta radere passū,

Et segetis canē stātes pcurrere aristas.

Adjiciunt aīos iuueni clamozqz fauozqz,

Verbaqz dicētum, nūc nunc incubere tps,

Hippomene ppera, nūc viribus vtere totis,

Pelle morā, vīnces, dubiū macareius heros

Bandeat an virgo magis bis scbençia dictis,

Quoties, cum iam possēt trāfire, morata est,

Spectatosqz diu vultus inuita reliquit,

Aridus a lasso ventebat anbelitus ore,

Metaqz erat lōge: tum deniqz de tribus vnam

Fetibus arbozeis ples neptunia misit,

Obtupuit virgo, nitidiqz cupidine pomi

Declinat cursus, aurūqz volubile tollit.

Præterit Hippomenes, resonāt spectacula plausu.

Ille moram celeri, cessataqz tpa cursu

Corrigit, atqz itez iuuenes post terga reliquit,

Et rursus pomi iactu remorata secūdi/

Consequitur, trāsitqz viz, pars vltima cursus

Cursus hippomenis et Anclantes descriptur.

hippomenis opes
 Recta
 Inq
 Ject
 Ancl
 Zoller
 Imped
 ne ve n
 Poxer
 Digna
 Serret
 Nec m
 Com
 Ecce
 Nep
 Fec
 Tra
 M
 Occ
 Lum
 Spe
 Reli
 Zign
 Dum
 Sacra
 An fig
 pna le
 Colla
 Ex d
 Pond
 Jam
 Pro
 Dente

Restabat, nunc inquit, ades, dea muneris auctor:
 Inq; latus campi, quo tardius illa rediret,
 Jecit ab obliquo nitidum iuueniliter aurum,
 An peteret virgo, visa est dubitare, coegi
 Tollere, et adieci sublato pondera malo,
 Impediq; oneris pariter gra uitate, moraq;
 Ne ve meus sermo cursu sit tardior ipso:
 Præterita est virgo, duxit sua præmia victor.
 Digna ne, cui grates ageret, cui thuris honorem
 Ferret, adoni, hui; nec grates imemor egit,
 Nec mihi thura dedit, subitâ conuertor in iram,
 Contemptuq; dolens, ne sim spernenda futuris;
 Tæplo caueo, meq; ip'am exhortor in ambos.
 Tæpla deû matri, que quondâ clarus Echion
 Fecerat ex voto, nemozosis abdita fluis.
 Transibât, et iter longû requiescere suasisit,
 Illic concubitus, intèpestiua cupido
 Occupat Hippomenè, et a numine cõcita nostro.
 Luminis exigui fuerat ppe tæpla recessus.
 Speluncæ filis, natiuo pumice tectus,
 Religione sacer prisca, quo multa sacer dos
 Zignea contulerat veterû simulacra deorum.
 Dunc int, et vetito temerat sacraria probro,
 Sacra rectorserûnt oculos, turritaq; mater,
 An stigia fontes dubitauit mergeret vnda,
 Pœna leuis visa est, ergo modo leuia fuluę
 Colla iube velant, digiti curuântur in vngues.
 Ex humeris armi fiunt, in pectora totum
 Pondus abit, summe cauda verrunt hærenę.
 Fram vultus hz, pro verbis murmura reddunt,
 Pro thalamis celebrât fluis, alijsq; timēdi
 Dente premüt domito cybeleia frena leones.

te cursus. Remozata, reteta, rar:
 data. Ades, auxilio sis. Dea mun
 neris auctor. ven? que mihi hoc
 dedisti munus. Jecit. iuueniliter
 fortiter et iuuenem decebat: per
 quod inuit eum. longe pomum
 iecisse. Impediq; cursum subau
 diam?. Duxit sua præmia victor.
 Hippomenes inquit. victor dus
 rit atalantam vxorem. Cui thuris
 ris honorem ferret, cui sacrificas
 ret thure. Immemor. ingratus
 Contemptuq; dolens. me esse cõ
 temptam egre ferens. Spernen
 da. contemnenda. In ambos cõ
 tra ambos Hippomenem et atalã
 tam. Larus echion. vn? fuit ex
 cadmis socys echion. Loncita cõ
 mora. stimulara. A numine nostro
 a nostra potentia. Recessus. loc?
 successui aptus. Natiuo. natura
 li. Hic int. ingreditur intrat. Te
 merat: violat. Probro. scelere fla
 gitio. Sacra. simulacra deorum.
 Rectorserunt oculos auerterunt
 oculos ne tantum scelus videret.
 Turrita mater. turribus ornata.
 nam cybele eadem cũ tellure pu
 tarur esse. Sontes. nocentes. hip
 pomenem atq; atalantam. Mer
 geret stygia vnda hoc est ad infe
 ros demitteret. Mõ leuia. paulo
 ante mollia ac sine vllis pilis. In
 pectora totum pondus abit. leos
 nes. enim pectus reliquo corpo
 re crassius habent. Terrütur. tra
 huntur. Fram vultus habet. fact
 es leonum pre se fert iram. truce
 namq; habent aspectum. Cybe
 leia frena. nam matriis deum cur
 rum a leonib? trahi fingit poete.

t. 11

Hippomenes et leonem.
 Atalanta in leonem.

Venus Adonidi Liber

Quod non terga fuge, quod non
fugit. *S* pugne pectora prebet,
sed repugnat ac resistit. *D*amno-
sa duobus, et tibi et tibi. *I*unctis
cygnis, curus namq; veneris ab
oloribus trahi fingitur. *S*ed stat
montis contraria virtus, sed for-
tudo inquit adonidis veneris
admonitionibus est auersa. *S*ue
aprum. *E*rciure, excitarunt. *I*u-
uenis cymireus, adonis cymire fil-
lius. *P*ando rostro, recuruo. *E*t
tura petentem, loca subintelliga-
mus. *T*rux aper, terribilis. *A*b-
didit, abscondidit. *M*orbundus
morientem. *R*upit, villam aut.
la cerauit. *E*t indignis percussit, in-
digne, nomen namq; pro aduerbio
positum est. *E*t non in, ordo est. *E*t
tamen omnia non erunt vestri
ris, illa aut et copula affectui ser-
uit. *L*uctus monumenta, signa, me-
moriam est autem apostrophe ad
adonim. *S*imulamina, si-
mulacra, nam singulis quibusq; an-
nis sacra in adonis honoribus cele-
brabatur, in quibus adonis plange-
bant, ac luctus veneris refereba-
tur. *I*n tibi quodam, mynthe nym-
pha fuit quaz plutonis pellicem
fabule tradunt extitisse, eam cui
proserpina dolo circumfessit, in
hortensem mentam fuisse trans-
figurata, quam pleriq; hedyos
mon vocant est et mons prope py-
lum cognomine mynthes iuxta
quem plutonis quocumq; est templum
nobis erit inuidie, in nos inuidi-
am concitabit. *P*erlucida bulla,
translucida, que ex aqua nasci so-
let itaq; euanescere, bulla au-
tem spiritu ex aqua excitatur ro-
tunda figura, que quonia cito dis-
soluitur verissimum illud sumptum
est proverbius, quo humane vite
breuitas fragilitasq; designatur.
*H*oc bulla, inde fit bullare quod est
bullas facere, unde plinius, bul-
lantem urinam vocat bullas emit-
tentem, bulla etiam est ornamen-
tum pectoris ingenuorum quidem
aureum, libertinorum vero scortum
ut copiose Macrobius scribit.
*P*lena hora, perfecta. *C*oncolor
eiusdem cum sanguine coloris, est
enim purpureus. *I*n anemone au-
tem adonim fuisse conuersum in-
nuere videtur: cuius flos, ut inquit
Plinius, nunquam se aperit nisi ven-
to spirante, vix et nomen accepit.

Bulla

Mynthe
is herbas

Adonis I
anemone.

*I*hos, tu care, ^{o adoni} inibiscumq; bis gen^o omne ferarum,
Quod non terga fuge, sed pugne pectora prebet;
Effuge, ne virtus tua sit danosa duobus.
*I*lla quidem monuit, iunctisque per aera cygnis
Carpit iter, sed stat montis contraria virtus.
*F*orte suem latebris vestigia certa secuti,
Exciure canes, fluisq; exire parantem,
Fixerat obliquo iuuenis cymireus ictu,
Protinus excussit pando venabula rostro
Sanguine tincta suo, trepidumq; et tuta petentem
Trux aper insequit, totosq; sub inguine dentes
Abdidit, et fulua moribundum stravit barena.
*C*lecta leui curru medias cythera per auras/
Cypron olorumis nondum peruenerat alis,
Eignouit longe gemitum morientis, et albas
Flexit aues illuc, utq; ethere vidit ab alto
Examiniem, suq; suo iactantem sanguine corpus,
Desiliit, pariterq; sinum, pariterq; capillos
Rupit, et indignis percussit pectora palmis.
Questaq; cum fatis, et non tamen omnia vestri
Juris erunt, dixit, luctus monumenta manebunt
Semper adoni mei, repetitaq; mortis imago
Annua plangoris peraget simulamina nostri,
At cruor in florem mutabitur, an tibi quondam
Semineos artus in olentes vertere mentas
Per siphone licuit, nobis cymireus heros
Inuidie mutatus erit: sic fata, cruorem
Nectare odorato sparset, qui tactus ab illo
Intumuit, sic ut fuluo perlucida celo
Surgere bulla solet, nec plena longior hora
Facta mora est cum flos de sanguine color ortus;
Qualem que lento celant sub cortice granum

Adonis ab aprio infirmus.

Venus plangit illa.

Mynthe mynthe i menta
Adonis flos.

Dono
cum
O
Ponic
Nagy
Scrip
C. P.
moco
Ecc
Pec
Dip
L. Q
E. N
Glat
Que
Alter
Aer
Ac ve
Ante
Bella
Cuncta
Camo
Lym
Dob
Non
Ac pin
Im
Dena

Punica. que et mala granata dicuntur. Qui prestant omnia venti. fm pbificam rationem hoc dictum est. nam venti rerum omnium generationis causa esse perhibentur.

Q Raphaelis Regy in undecimū metamorphoseos Quidij libri enarrationes. **Armine dum tali.** Orpheus tracias mulieres aspexit. (vt diximus) in se earū odiū cōtraxit: quare cū bacchi sacra celebraret: fm in ferarū cetū canentē aspererit: ac impetu facto dilacerarūt. caputq; ac lirā in hebrū flumiū cōiecerūt q̄ ad insulā les bon vsq; delata cū essent serpens orphei caput dilamatur? ab apolline in saxū fuit cōuersus primū itaq; orphei cedi poeta describit. deinde serpentis in saxum trāsmutationē **Threicius vates** orpheus thraci? **Ducit** delectat. ducere nāq; iterū significat delectare: vt Rom? scribit. **Lice.** de finib? bonorū malorū. Fabellarūq; auditione ducūtur. **Animosq; ferarū** sensus. neq; em̄ fere aios habere dicunt: nisi poeta ad veritatem poti? alludat: vt intelligam? ferorū hoīm aios ab orphei sensu ille excultos: id qđ **Oratus** apte his vsibus scribit. **Siluestres** homines sacer iterpresq; deorū. **Lezdibus** et victu sedo deterruit. **Orpheus.** Dicit? ab hoc lenire tigris rapidosq; leones. **Ecce nurus ciconū.** repētius baccharū impetus illa pericula ecce significat. **cicones** autē ppli sunt thracie ad hebrū habitātes. **Tumuli de vertice.** de montis summitate. **Lymphata pectora.** furentia. **Ferinis velleribus.** ferarū pellib?. **En ait** en hic ē cōduplicatio indignatōis cōueniēs. tamen si hoc aduerbiū en fere indignatōis seruiat. **Apollinei vatis** orphei apollinis filij. **Vocalia ora.** optimā vocē emittētia. **Presuta.** prefixa tecta. nā habet baccharū q̄ thysi dicunt? panis pinis hederaq; cooperiebantur. **Mora.** signū. **Ac veluti supplex.** itaq; veniā petitur?. **Ante pedes** orphei. **Concentu.** harmonia. est autē pulchra poete. phāstia q̄ significat quāta. vis sit musici cantus. **Bella** baccharū furores bella vocat poeta. **Infana erinnyis.** ab effectu qđ furia hoīes ifanos furiososq; reddit. **Mollita.** mitigata. sic vt orphei nūq; nocere potuissent. **Berecynthia tibia.** q̄ in sacris cybeles pmū vti fuit. **Berecynth?** aut phuigiemons ē et ciuitas matri deū dicata. **Obstrepuere sono cithare.** cithare sonum strepuere. **Attonitas.** stupefactas suauitate car? orphei. **Menades**

Punica ferre solent: breuis est tñ vsus in illo: Nang male herentem/et nimia lenitate caducum Excutiunt ijdem; qui prestant omnia venti:

P. Quidij Nasonis metamorphoseos liber undecimus.

C Armine dū tali, siluas, animosq; ferarum, Threicius vates, et sacra sequentia ducit,

Ecce nurus ciconum tectē lymphata ferinis
Pectora velleribus/tumuli de vertice cernunt
Orphea percussis sociantem carmina neruis.
Equibus vna leues iactato crine per auras,
En ait, en hic est nostri contemptor: et bastam
Clatis apollinei vocalia misit in aura,
Que folijs presuta notam sine vulnere fecit:
Alterius telum lapis est, qui missus in ipso
Aere/concentu victus, vocisq; lyree est,
Ac veluti supplex/p tam furialibus ausis
Ante pedes iacuit: sed em̄ temeraria crescunt
Bella, modusq; abiit, ifanaq; regnat Erinnyis,
Linctaq; tela forent cantu mollita, sed ingens
Clamor, et inflato Berecynthia tibia cornu,
Tympanaq; et plausus, et Bacchei vlulatus,
Obstrepuere sono cithare: tum demiq; sacra
Non exauditi rubuerunt sanguine vatis,
Ac primū attonitas etiam nūc voce canentis
Immeras volucres/anguelq; agmēq; ferarū/
Menades orphei titulum rapuere theatri.

bacchi mulieres orphei canentem inuadunt et dilacerant.

Orphei cedes.

